

บทความวิจัย

เรื่อง ประวัติความเป็นมาของวัดเส้าหลินและศิลปะการต่อสู้กังฟู (ค.ศ. 495 ถึงปัจจุบัน)

โดย

นายเจษฎา เนตรโพธิ์แก้ว

รหัสนักศึกษา 05590590

โครงร่างวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450 111 ระเบียบวิธีวิจัยเอเชียศึกษา

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของอักษรศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยเรื่อง ประวัติความเป็นมาของวัดเส้าหลินและศิลปะการต่อสู้กังฟู(ค.ศ. 495 ถึง ปัจจุบัน) เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450109 การศึกษาเอกเทศ (INDEPENDENT STUDY)

บทความวิจัยชิ้นนี้สามารถสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับการกรุณาอย่างสูงจาก อาจารย์ ดร.พิภู บุชบก อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่กรุณาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษา ตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่ง จนทำให้งานวิจัยในครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์อย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ และขอขอบคุณครอบครัว และ เพื่อน ๆ ที่คอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ตลอดจนให้กำลังใจ ซึ่งเป็นแรงผลักดัน ให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ หากมีข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้

เจษฎา เนตรโพธิ์แก้ว

ชื่อเรื่องบทความวิจัย	ประวัติความเป็นมาของวัดเส้าหลินและศิลปะการต่อสู้กังฟู (ค.ศ. 495 ถึงปัจจุบัน)
ผู้เขียน	นายเจษฎา เนตรโพธิ์แก้ว
อาจารย์ที่ปรึกษาบทความวิจัย	อาจารย์ ดร.พิภู บุษบก
สาขา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขต พระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

บทความวิจัยเรื่อง “ประวัติความเป็นมาของวัดเส้าหลินและศิลปะการต่อสู้กังฟู (ค.ศ.495 ถึงปัจจุบัน)” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาของวัดเส้าหลินตั้งแต่ช่วงก่อตั้งจนถึงปัจจุบัน และ ศึกษาศิลปะวัฒนธรรมจีนภายในวัดเส้าหลินที่โดดเด่นอย่างวิทยายุทธกังฟูของวัดเส้าหลิน ผู้วิจัยใช้วิธีการสืบค้นจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการของวัดเส้าหลินตั้งแต่เริ่มก่อตั้งจนถึงปัจจุบัน และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิทยายุทธกังฟู

ผลการศึกษาพบว่า จุดเริ่มต้นของวัดเส้าหลินเป็นการเข้ามาเผยแพร่ของนิกายพุทธมหายานที่นำโดยพระอาจารย์ปาถัว เข้ามาเผยแพร่ศาสนาในจีนในปี ค.ศ.495 และได้ทำการสร้างวัดขึ้นเพื่อเป็นพุทธสถานในการเผยแพร่ศาสนา จนในปี ค.ศ.527 โดยปรมาจารย์ตี้กั่มอ หรือ พระโพธิธรรมพระภิกษุชาวอินเดีย ได้เดินทางมาเผยแผ่ลัทธิธรรมพุทธศาสนานิกายธยานะ (นิกายเซน) ในประเทศจีน แล้วได้เดินทางมายังวัดเส้าหลินเพื่อเป็นที่พำนัก การเข้ามาของพระโพธิธรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมต่อวัดเส้าหลินตั้งแต่ตอนนั้นเป็นต้นมา เช่น มีการฝึกวิทยายุทธกังฟูเส้าหลิน เปลี่ยนจากนับถือพุทธมหายานเป็นพุทธศาสนานิกายธยานะ (นิกายเซน) ซึ่งนิกายเซนจะเน้นไปทางการนั่งวิปัสสนากรรมฐาน วัดเส้าหลินจะเน้นในการทำสมาธิควบคู่กับการถือศีล นอกจากนี้ วัดเส้าหลินยังมีส่วนเกี่ยวข้องกับทางราชวงศ์ต่างๆในประเทศจีนตั้งแต่ยุคก่อตั้งจนถึงปัจจุบันอีกด้วย

สารบัญ

กิตติกรรมประกาศ.....	ก
บทคัดย่อ.....	ข
สารบัญ.....	ค
ประวัติความเป็นมาของวัดเส้าหลินและศิลปะการต่อสู้กังฟู (ค.ศ. 495 ถึงปัจจุบัน).....	1
ประวัติความเป็นมาของประเทศจีนในช่วงสมัยรับพุทธศาสนานิกายเซนเข้ามา.....	2
พัฒนาการเส้าหลินจากอดีตถึงปัจจุบัน	3
วัดเส้าหลินกับโลกธุรกิจ.....	34
ประวัติความเป็นมาของศิลปะการต่อสู้แบบกังฟูเส้าหลิน.....	35
บทบาทสำคัญของกังฟูที่มีต่อสังคมตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน.....	38
สรุป.....	41
บรรณานุกรม.....	43
ประวัติผู้วิจัย.....	44
แบบโอนลิขสิทธิ์สารนิพนธ์	45

สารบัญรูปภาพ

ภาพที่ 1	พระเจ้าเหลียงอยู่ตักกับปรมาจารย์ตั๊กม้อ	3
ภาพที่ 2	แผนที่แสดงที่ตั้งของวัดเส้าหลิน	4
ภาพที่ 3	พระอาจารย์ปาถั่วผู้สร้างวัดเส้าหลิน	4
ภาพที่ 4	ปรมาจารย์ตั๊กม้อ หรือ พระโพธิธรรม	5
ภาพที่ 5	ปรมาจารย์ตั๊กม้อที่กำลังวิปัสสนากรรมฐานในถ้ำ	6
ภาพที่ 6	จักรพรรดิโจวอู่ผู้สั่งการทำลายวัดเส้าหลินและเป็นครั้งแรกที่วัดเส้าหลินถูกทำลาย	7
ภาพที่ 7	จักรพรรดิถังไท่จงแห่งราชวงศ์ถัง	8
ภาพที่ 8	ภาพวาดการลอบโจมตีของพระเส้าหลินทั้ง 13 รูป	8
ภาพที่ 9	พระถังซัมจั๋งหรือภิกษุเสวียจ้ง	9
ภาพที่ 10	เจดีย์ภายในวัดเส้าหลิน	10
ภาพที่ 11	พระอาจารย์จิวหยาน	11
ภาพที่ 12	ศิลาจารึกตั้งแต่สมัยราชวงศ์ถังที่มอบให้ทางวัดเส้าหลิน	12
ภาพที่ 13	จักรพรรดิถังอู่จง	13
ภาพที่ 14	วิหาร The First Patriarch Temple	13
ภาพที่ 15	โรงยาแห่งวัดเส้าหลิน	14
ภาพที่ 16	พระอาจารย์ฟูยู่	15
ภาพที่ 17	พระคินนารา ผู้พิทักษ์วัดเส้าหลิน	16
ภาพที่ 18	วิหาร Lixue Pavilion แห่งเมืองเต็งเฟิง	16
ภาพที่ 19	การปะทะกันระหว่างโจรสลัดกับพระเส้าหลิน	17
ภาพที่ 20	นายพลยู่ ต้าโหยวผู้สนใจในวิทยายุทธกังฟู	18
ภาพที่ 21	นายเฉิง จงโหยวที่เข้ามาฝึกวิทยายุทธกังฟู	18
ภาพที่ 22	หนังสือ “Origin of Staff Techniques of Shaolin Temple”	19
ภาพที่ 23	รูปปั้น พระโพธิสัตว์ที่ประดิษฐานอยู่ด้านในวิหารพระโพธิสัตว์พันมือ	19
ภาพที่ 24	นักกวีเอกชื่อดังในราชวงศ์หมิง หยวน ฮงเต่า	20
ภาพที่ 25	ซู เสี่ยวเค้อ นักภูมิศาสตร์ชื่อดังแห่งราชวงศ์หมิง	20
ภาพที่ 26	เจ้าอาวาสเหิงลिन หัวหน้ากองบัญชาการในการปราบปรามการจลาจล	21
ภาพที่ 27	นายพล ชื่อ โยวซาน ผู้เผาทำลายวัดเส้าหลิน	23
ภาพที่ 28	โดชิน โซ ผู้จัดตั้งสหพันธ์โซริจิเคมโปแห่งประเทศไทยญี่ปุ่น	24
ภาพที่ 29	ภาพยนตร์เรื่อง The Shaolin Temple	24

สารบัญรูปภาพ

ภาพที่ 30	คณะสงฆ์แห่งกังฟูที่กำลังแสดงวิถายูทกังฟู	25
ภาพที่ 31	ประธานสมาคมพุทธศาสนาจีน เจ้า ปู้ชู	25
ภาพที่ 32	มูลนิธิการกุศลแห่งวัดเส้าหลิน	26
ภาพที่ 33	การต้อนรับของ Queen Elizabeth 2 ต่อเจ้าอาวาสยงชิน	27
ภาพที่ 34	เจ้าอาวาสยงชินได้ดำรงตำแหน่งรองประธานสมาคมพุทธศาสนาจีน	28
ภาพที่ 35	การสอนศิลปะการต่อสู้กังฟูแก่ชาวต่างชาติ	28
ภาพที่ 36	การรับเด็กกำพร้าเข้ามารับเลี้ยงภายในวัดเส้าหลิน	29
ภาพที่ 37	พระเส้าหลินและตัวแทนจาก UNESCO ที่ประเทศฝรั่งเศส	29
ภาพที่ 38	วัดเส้าหลินเหนือ	30
ภาพที่ 39	วัดกงเซียง	30
ภาพที่ 40	วัดซินมีเซาฮั่ว	31
ภาพที่ 41	วัดเจิงโจวเซียนเฉิง	31
ภาพที่ 42	วัดฉางชิวกวนยิน	32
ภาพที่ 43	วัดซินหยางตงหลิน	32
ภาพที่ 44	วัดกงยี่ฉียูน	33
ภาพที่ 45	วัดกวนตุเส้าหลิน	33
ภาพที่ 46	วัดเส้าหลินในปัจจุบัน	35
ภาพที่ 47	กระบวนท่ากังฟูรูปแบบเสือ	36
ภาพที่ 48	กระบวนท่ากังฟูรูปแบบต๊กแตน	37

ประวัติความเป็นมาของวัดเส้าหลินและศิลปะการต่อสู้กังฟู (ค.ศ. 495 ถึงปัจจุบัน)

บทนำ

ประเทศจีนนั้นถือเป็นประเทศที่มีอารยธรรมเก่าแก่กว่า 5,000 ปี มีประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมมากมายที่สืบทอดและพัฒนาจนถึงปัจจุบัน มีสถานที่ที่เต็มไปด้วยเรื่องราวทางประวัติศาสตร์สำหรับคนรุ่นหลังได้เรียนรู้ถึงความเป็มาอันยาวนานของประวัติศาสตร์จีน เช่น สำนักเสี่ยวลิ้มยี่ หรือ วัดเส้าหลิน วัดที่เก่าแก่ที่สุดแห่งหนึ่งของจีนและเป็นสถานที่เผยแพร่ศิลปะการต่อสู้ของจีนที่เรียกว่า กังฟู ที่มีประวัติศาสตร์ยาวนานกว่า 5,000 ปี ปัจจุบันวัดเส้าหลินได้รับการบูรณะขึ้นใหม่ให้กลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของจีนที่มีชื่อเสียงไปทั่วโลก ส่วนกังฟูเส้าหลิน ถือเป็นหนึ่งในสิ่งที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวเช่นกัน การที่วัดเส้าหลินยังมีชื่อเสียงจนถึงปัจจุบัน เนื่องจากประเทศจีนเริ่มเปิดประเทศ กังฟูของวัดเส้าหลินจึงได้รับความสนใจจากทั่วโลกเป็นอย่างมาก อีกทั้งยังมีนักท่องเที่ยวจากฮ่องกงได้มีความสนใจที่จะผลิตภาพยนตร์เกี่ยวกับ กังฟูของวัดเส้าหลิน โดยนำทีมงานเข้ามาถ่ายทำที่วัดเส้าหลิน จนในช่วงทศวรรษที่ 80 ได้มีการเผยแพร่ภาพยนตร์ เสี่ยวลิ้มยี่ ซึ่งเป็นภาพยนตร์ที่ประสบความสำเร็จและโด่งดังไปทั่วโลก ทำให้วัดเส้าหลินมีชื่อเสียงมาจนถึงปัจจุบันและไม่สูญหายไปจากแผ่นดินจีน

วัดเส้าหลิน เป็นวัดพุทธนิกายมหายานของประเทศจีน และมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักทั้งในประเทศจีนเองและในต่างประเทศ เพราะปรากฏในนิยายหรือหนังกำลังภายในจีนหลายเรื่อง ที่ตั้งของวัดอยู่ทางทิศตะวันตกของเทือกเขาซงซาน ในอำเภอเต็งเฟิง ของมณฑลเหอหนาน วัดเส้าหลินถูกสร้างขึ้นใน ค.ศ.495 สมัยของจักรพรรดิเสี่ยวเหวินตี้ แห่งราชวงศ์เว่ย (ค.ศ.471 - 499) โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้เป็นที่พำนักระยะยาวของเหล่าพระภิกษุที่จากอินเดีย โดยมีหัวหน้าคณะนามว่า ป่าถั่ว (Batu) ซึ่งพระอาจารย์ป่าถั่วมีศิษยานุศิษย์เป็นจำนวนมาก ที่เดินทางตามมาเผยแพร่พุทธศาสนาในขณะนั้น พระอาจารย์ป่าถั่วได้เป็นเจ้าอาวาสคนแรกของวัดเส้าหลิน อุทิศตัวให้กับการแปลพระไตรปิฎกและสั่งสอนหลักธรรมแก่ผู้นับถือหลายร้อยคนหลังจากพระอาจารย์ป่าถั่วมรณภาพวัดเส้าหลินก็ค่อยๆ เสื่อมถอยลงตามลำดับ จนกระทั่งกลับมาชื่อเสียงอีกครั้งในช่วง ค.ศ.527 โดยปรมาจารย์ตั๊กม้อ หรือ พระโพธิธรรมพระภิกษุชาวอินเดีย ได้เดินทางมาเผยแพร่หลักธรรมพุทธศาสนาในขณะนั้น (นิกายเซน) ในประเทศจีน ซึ่งตรงกับสมัยพระเจ้าเหลียงอูตี้ (ค.ศ.502 - 549) ว่ากันวิทายุทธ์ของเส้าหลินสืบทอดมาจากปรมาจารย์ตั๊กม้อนั่นเอง โดยมีจุดเริ่มต้นมาจากการที่ท่านเห็นว่าวัดเส้าหลินนี้ตั้งอยู่ ณ หุบเขาซงซาน ซึ่งเป็นป่าทึบที่ขุกขุมไปด้วยสัตว์เดรัจฉานน้อยใหญ่ พระภิกษุจะต้องนั่งสมาธินาน ๆ โดยไม่ได้

เคลื่อนไหวออกกำลังกายจะทำให้สุขภาพร่างกายทรุดโทรมได้ ดังนั้นท่านจึงอาศัยพิจารณาการเคลื่อนไหวตามธรรมชาติของสัตว์ต่าง ๆ มาดัดแปลงกำหนดเป็นท่าทางเพื่อการออกกำลังกายและใช้ป้องกันตัว โดยจะเน้นไปในด้านความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและกระดูก เคลื่อนไหวรวดเร็ว และมีพลังกำลัง โดยในปัจจุบันภิกษุแห่งวัดเส้าหลิน ก็ถือปฏิบัติการฝึกฝนร่างกาย รวมทั้งวิทยายุทธทั้งหลายเป็นกิจวัตรประจำวัน วัดเส้าหลินที่อยู่บนเทือกเขาชางซานได้กลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของจีน และมีการบริหารจัดการในด้านธุรกิจการท่องเที่ยว นอกจากนี้จะได้รับความนิยมนักท่องเที่ยวต่างชาติในด้านศิลปะการต่อสู้กังฟู จากสื่อต่าง ๆ เช่น สื่อภาพยนตร์หรือสื่อสารคดี ที่สื่อถึงวัฒนธรรมศิลปะการต่อสู้กังฟู ซึ่งถือเป็นการสนับสนุนการท่องเที่ยวของวัดเส้าหลิน ทำให้ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาเที่ยวชมศิลปะการต่อสู้กังฟู สถาปัตยกรรมของวัดจินโบราณที่สวยงาม และสักการะบูชาพระพุทธรูปที่วัดเส้าหลินแห่งนี้

วัตถุประสงค์ในการศึกษามี 2 ประการ คือ เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาของวัดเส้าหลิน ตั้งแต่ช่วงก่อตั้งจนถึงปัจจุบัน และ ศึกษาศิลปะวัฒนธรรมจีนภายในวัดเส้าหลินที่โดดเด่นอย่างวิทยายุทธกังฟูของวัดเส้าหลิน

ประวัติความเป็นมาของประเทศจีนในช่วงสมัยรับพุทธศาสนานิกายเซนเข้ามา

พุทธศาสนานิกายเซนเข้ามาครั้งแรกในช่วงในสมัยของกษัตริย์เหลียงอู่ตี้โดยปรมาจารย์ ต้าหมั่ว (ตั๊กม้อ) ท่านเป็นพระในพุทธศาสนาชาวอินเดีย ได้เดินทางไปยังเมืองจินหลิงในสมัยของกษัตริย์เหลียงอู่ตี้ เพื่อเผยแพร่พระธรรม ท่านได้เข้าเฝ้าพระเจ้าเหลียงอู่ตี้ เหลียงอู่ตี้ฮ่องเต้ตรัสถามท่านเรื่องอานิสงค์จากการสร้างโบสถ์วิหารจำนวนมากของพระองค์ ว่าจะได้อะไร ท่านโพธิธรรม ตอบว่า "ไม่ได้อะไร" เมื่อตรัสถามต่อว่า หลักธรรมของพระพุทธศาสนาเป็นอย่างไร ท่านโพธิธรรม ตอบว่า "ไม่มี" ตรัสถามต่อว่า ตัวท่านพระโพธิธรรมที่มาอยู่ตรงหน้าพระองค์ในเวลานี้ คือใคร ท่านโพธิธรรม ตอบว่า "ไม่รู้" เมื่อการเผยแพร่หลักธรรมไม่ได้รับการตอบสนองความเข้าใจ ท่านโพธิธรรมจึงเดินทางไปยังทิศตะวันออกไปถึงแคว้นเว่ย และได้ไปถึงวัดเส้าหลินที่เขาชางซาน เห็นว่าเป็นที่สงบ และเหมาะแก่การบำเพ็ญเพียร จึงได้พำนักอยู่ที่วัดนี้และปรับปรุงพระธรรมวินัยในวัดเส้าหลิน เผยแผ่นิกายเซน บำเพ็ญภาวนาอย่างเคร่งครัด กิจวัตรปฏิบัติของท่านโพธิธรรมเคร่งครัดและพุดน้อย หลังจากปรับปรุงพระธรรมวินัยของวัดเส้าหลิน อบรมสั่งสอนพระลูกวัดจนมีผู้สืบทอดการสอนธรรมต่อไปได้แล้ว ท่านจึงได้นั่งสมาธิเข้าฌานอยู่ถึง 9 ปี โดยหันหน้าเข้าฝาผนังถ้า ท่านได้สอนการทำจิตใจให้ผ่องใส โจร

ลมปราณ ควบคู่กับการออกกำลังกายเพื่อเอาชนะความหนาวเย็นและสร้างพลานามัย ซึ่งต่อมาพัฒนาเป็นศิลปะการต่อสู้และป้องกันตัวแบบวัดเส้าหลิน จะเห็นได้ว่าในช่วงที่ศาสนาพุทธมหายานนิกายเซนเข้ามา ไม่มีผู้เข้าใจถึงหลักปรัชญาของนิกายเซนแม้แต่กษัตริย์ยังไม่เข้าใจถึงหลักธรรมคำสอนของนิกายเซนจึงทำให้ประชาชนชาวจีนในยุคนั้นแทบไม่มีใครรู้จักถึงศาสนาพุทธมหายานนิกายเซน และยากที่จะเข้าใจถึงหลักธรรม นอกจากพระเส้าหลินและผู้สืบทอดเท่านั้นที่เข้าใจ แต่ในภายหลังในช่วงยุคราชวงศ์ถังมีการสนับสนุนวัดเส้าหลินจึงทำให้ศาสนาพุทธมหายานนิกายเซนมีชื่อเสียงเป็นอย่างมากจนมีประชาชนคนเลื่อมใสมาตลอดตั้งแต่ยุคนั้นจนถึงปัจจุบัน

ภาพที่ 1 พระเจ้าเหลียงอยู่ติดกับปรมาจารย์ตี๊กม้อ
ที่มา : <https://ja-jp.facebook.com/>

พัฒนาการเส้าหลินจากอดีตถึงปัจจุบัน

วัดเส้าหลิน(Shaolin Temple) ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของเทือกเขาซงซาน ในอำเภอเต็งเฟิง (Dengfeng) แห่งมณฑลเหอหนาน(Henan) เป็นหนึ่งใน 5 ของยอดเขาศักดิ์สิทธิ์ ตามความเชื่อของชาวจีน และเป็นยอดเขาที่กษัตริย์ของจีนทุกพระองค์จะต้องเดินทางมาสักการะ เพราะมีส่วนสำคัญในการดำรงตำแหน่งผู้บริหาร

ภาพที่ 2 แผนที่แสดงที่ตั้งของวัดเส้าหลิน

ที่มา : <https://www.chinadiscovery.com>

ต้นกำเนิดของวัดเส้าหลิน เป็นวัดพุทธนิกายมหายานที่มีอยู่จริงในประเทศจีน และเป็นวัดที่มีชื่อเสียงอย่างมาก เพราะปรากฏในนิยายหรือหนังกำลังภายในจีนหลายเรื่อง วัดนี้ถูกสร้างขึ้นในปี ค.ศ.495 ในสมัยของจักรพรรดิเสี่ยวเหวินตี้ แห่งราชวงศ์เว่ย (ค.ศ.471 - 499) โดยมีจุดประสงค์ของการสร้างวัดนั้นก็เพื่อให้เป็นที่พำนักระยะยาวของเหล่าพระภิกษุที่จากอินเดีย โดยมีหัวหน้าคณะนามว่า ป่า้ว ซึ่งพระอาจารย์ป่า้วมีศิษยานุศิษย์เป็นจำนวนมาก ที่เดินทางตามมาเผยแผ่พุทธศาสนาในขณะนั้น

ภาพที่ 3 พระอาจารย์ป่า้วผู้สร้างวัดเส้าหลิน

ที่มา : <http://www.ontopofthemountain.com>

หลังจากพระอาจารย์ป่าถ้ำมรณภาพลง ความเจริญของวัดเส้าหลินก็ค่อยๆ เสื่อมถอยลงตามลำดับ จนกระทั่งวัดเส้าหลินกลับมามีชื่อเสียงขึ้นอีกครั้งในช่วงปี ค.ศ.527 โดยปรมาจารย์ตั๊กม้อ หรือ พระโพธิธรรมซึ่งเป็นพระภิกษุชาวอินเดีย ได้เดินทางมาเพื่อเผยแผ่หลักธรรมพุทธศาสนานิกายเถรวาท (นิกายเซน) ในประเทศจีน ซึ่งตรงกับสมัยพระเจ้าเหลียงอู่ตี้ (ค.ศ.502 - 549)

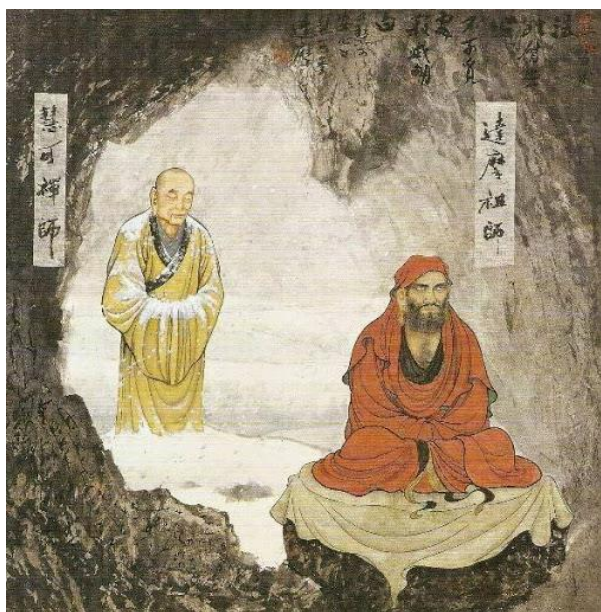

ภาพที่ 4 ปรมาจารย์ตั๊กม้อ หรือ พระโพธิธรรม

ที่มา : <http://www.ifuun.com/>

ตามประวัติเล่าว่า หลังจากที่ปรมาจารย์ตั๊กม้อได้เข้าเฝ้าองค์จักรพรรดิแล้ว พระองค์ไม่เข้าพระทัยในคำสอนของพระโพธิธรรมซักเท่าไร พระโพธิธรรมจึงได้เดินทางข้ามแม่น้ำแยงซี ขึ้นเขาชางซานเพื่อมายังวัด แต่เมื่อมาถึงท่านกลับไม่ได้เข้าวัด แต่เดินเลยขึ้นถึงถ้ำแห่งหนึ่งใกล้ๆ กับวัด ในถ้ำภิกษุตั๊กม้อหันหน้าเข้าผนังแล้วจึงนั่งลงขัดสมาธิ ท่านนั่งทำสมาธิและใช้ชีวิตอยู่ในถ้ำแห่งนั้นเป็นเวลายาวนานถึง 9 ปี ก่อนที่จะลงจากถ้ำเพื่อมาถ่ายทอดพระธรรมและวิทยายุทธให้กับสานุศิษย์ เมื่อถ่ายทอดแก่เหล่าศิษย์สำเร็จท่านจึงเดินทางออกจากวัดเส้าหลินและไปมรณภาพที่อิวเหมิน พื้นที่แห่งหนึ่งซึ่งปัจจุบันอยู่ในมณฑลเหอหนาน ว่ากันว่าจากการที่ปรมาจารย์ตั๊กม้อนั่งหันหน้าเข้าผนังทำสมาธิอยู่ในถ้ำถึง 9 ปีนั้นทำให้บนผนังเกิดอภินิหารเป็นรอยเงาของท่านติดตรึงอยู่เลยทีเดียว โดยปัจจุบันถ้ำแห่งนี้นั้นอยู่ในบริเวณเที่ยวชมของวัดเส้าหลิน โดยเรียกกันว่า ถ้ำตั๊กม้อ ว่ากันวิทยายุทธของเส้าหลินสืบทอดมาจากปรมาจารย์ตั๊กม้อนั้นมีจุดเริ่มต้นมาจากการที่ท่านเห็นว่าวัดเส้าหลินนี้ตั้งอยู่ ณ หุบเขาชางซาน ซึ่งเป็นป่าทึบที่ชุกชุมไปด้วยสัตว์เดรัจฉานน้อยใหญ่ พระภิกษุจะต้องนั่งสมาธินาน ๆ โดยไม่ได้เคลื่อนไหวออกกำลังกายจะทำให้สุขภาพร่างกายเสื่อมทรุดได้ ดังนั้นท่านจึงอาศัยพิณิจการเคลื่อนไหว

ตามธรรมชาติของสัตว์ต่าง ๆ มาดัดแปลงกำหนดเป็นท่าทางเพื่อการออกกำลังกายและใช้ป้องกันตัว โดยจะเน้นไปในด้านความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและกระดูก เคลื่อนไหวรวดเร็ว และมีพลังกำลั่ง นับแต่นั้นมา ภิภษแห่งวัดเส้าหลิน ก็ถือปฏิบัติการฝึกฝนร่างกาย รวมทั้งวิทยายุทธทั้งหลายเป็นกิจวัตรประจำวัน

ภาพที่ 5 ปรมจารย์ตักม้อที่กำลั่งวิปสนากรรมฐานในถ้ำ

ที่มา : <http://www.samkokwiki.com>

ในช่วงราชวงศ์โจว จักรพรรดิอู่ (ค.ศ. 543 – 578) ในช่วงปีค.ศ. 573 ต้องการให้ประเทศจีนนับถือแค่ศาสนาเดียวเนื่องจากมีศาสนาที่หลากหลายเกินไปจึงทำให้เกิดการประชุมหารือของขุนนาง, พระและผู้นำทางลัทธิต่าง ๆ รวมถึงลัทธิเต๋า ซึ่งในปีค.ศ. 577 จักรพรรดิอู่ได้ออกพระราชกฤษฎีกาให้ยกเลิกศาสนาพุทธและวัดเส้าหลินถูกทำลายลง แล้วต่อมาในปีค.ศ. 580 จักรพรรดิโจวจึงแห่งราชวงศ์โจวประกาศพระราชกฤษฎีกาเพื่อฟื้นฟูศาสนาพุทธ วัดเส้าหลินถูกสร้างขึ้นใหม่และเปลี่ยนชื่อเป็น “วัดจื่อหู” แต่ต่อมาก็กลับไปใช้ชื่อวัดเส้าหลินดั้งเดิมเนื่องจากคนในพื้นที่ยังจำชื่อเสียงและชื่อเดิมของวัดได้จึงได้เรียกชื่อดั้งเดิม

ภาพที่ 6 จักรพรรดิโจวอยู่ผู้สั่งการทำลายวัดเส้าหลินและเป็นครั้งแรกที่วัดเส้าหลินถูกทำลาย
ที่มา : <https://th.wikipedia.org>

วัดเส้าหลินต้องเข้ามามีส่วนเกี่ยวพันกับเรื่องทางโลกในประวัติศาสตร์จีนหลายครั้ง เช่น ช่วงต้นศตวรรษที่ 7 ในช่วงยุคราชวงศ์สุยตอนปลาย และช่วงต้นราชวงศ์ถัง ในปีค.ศ. 618 ประเทศจีนเกิดความวุ่นวายเป็นอย่างมากเนื่องจากจักรพรรดิสุยหยางทำให้บ้านเมืองเดือดร้อนและชาวบ้านก่อกบฏในที่สุดจึงทำให้วัดเส้าหลินถูกเผาและทำลายทิ้งโดยราชวงศ์สุย เนื่องจากราชวงศ์สุยคิดว่าเป็นแหล่งปลุกปั่นประชาชนให้ลุกฮือกบฏ ได้เกิดกองกำลังของราชวงศ์สุยครอบครองหลายส่วนของจักรวรรดิจีนรวมถึงเทือกเขาชางซานที่เป็นสำนักของเหล่าพระวัดเส้าหลินเนื่องจากโดนยึดอำนาจโดยราชวงศ์ถัง จนในช่วงปี ค.ศ. 621 ได้มีเจ้าชายหลี่ชื่อหมินแห่งราชวงศ์ถังกำลังเดินทางพร้อมกับทหาร เพื่อไปรบกับราชวงศ์สุยที่นำโดยนายพลหวังชื่อซงที่ถือครองเมืองลั่วหยาง เมื่อทั้งสองอาณาจักรได้พบกันจึงทำให้เกิดสงครามทันที การต่อสู้ทั้งช่วงเป็นเวลาหลายวันแล้วท้ายที่สุดเจ้าชายหลี่ชื่อหมินแห่งราชวงศ์ถังถูกจับเป็นเชลยและพ่ายแพ้ศึกในครั้งนั้นไป ทหารของราชวงศ์ถังได้ส่งสารขอความช่วยเหลือ แล้วเมื่อเจ้าอาวาสวัดได้ข่าวจึงยื่นมือเข้าช่วยเหลือเจ้าชายหลี่ชื่อหมินทันทีเพื่อต่อสู้กับราชวงศ์สุยที่นำโดยนายพลหวังชื่อซง โดยพระเส้าหลินทั้ง 13 รูปที่นำโดย จื่อเช่า, ทานจง, สุยหยาง แยกย้ายกันชุ่มโถมตีกองทัพอาณาจักรสุยและจับตัวหลานชายนายพลหวังชื่อซงไว้ได้ทำให้กองทัพอาณาจักรสุยรู้สึกประหลาดใจในความเก่งกาจของพระวัดเส้าหลินเป็นอย่างมากแล้วยังสามารถช่วยเหลือเจ้าชายหลี่ชื่อหมินไว้ได้จากราชวงศ์สุยและพากลับอาณาจักรอย่างปลอดภัย แล้วต่อมาเมื่อหลี่ชื่อหมินได้รับการสถาปนาเป็นจักรพรรดิคนแรกของราชวงศ์ถังมีนามว่า ถังไท่จง แห่งราชวงศ์ถัง (ค.ศ. 626 - 649) พระสงฆ์ 13 รูป จึงได้รับเกียรติคุณให้ดำรงตำแหน่งสำคัญในราชสำนัก และวัดเส้าหลินก็ได้รับการ

อุปถัมภ์จากพระจักรพรรดิเรื่อยมา มีรายงานว่าราชวงศ์ถังสนับสนุนโดยให้ที่ดิน, ทรัพย์สินสมบัติและได้รับคำขอพิเศษมากมาย ซึ่งจะเห็นได้จากรูปปั้นสิงโตผู้คุ้มครองที่อยู่รอบ ๆ ตัววัดเส้าหลินซึ่งแสดงให้เห็นถึงลายเซ็นของจักรพรรดิถังไท่จง เส้าหลินได้เจริญรุ่งเรืองจากของกำนัลของจักรพรรดิถังไท่จงเป็นอย่างมากและมีพระในวัดเพิ่มขึ้นกว่า 1,000 รูป เนื่องจากประชาชนและทหารสนใจวิถยายุทธกัณฑ์เป็นอย่างมากโดยมีพระที่มีวิถยายุทธกัณฑ์ระดับสูงเป็นอาจารย์สอนถึง 500 รูปทำให้วัดเส้าหลินในยุคนั้นมีพระสูงถึง 2000 กว่ารูปเลยทีเดียว

ภาพที่ 7 จักรพรรดิถังไท่จงแห่งราชวงศ์ถัง
ที่มา : <http://www.deejthailand.com>

ภาพที่ 8 ภาพวาดการลอบโจมตีของพระเส้าหลินทั้ง 13 รูป
ที่มา : <https://www.historyoffighting.com>

ในช่วงกุมภาพันธ์ปีค.ศ. 624 พระภิกษุเสวียนจั้งพอเรียนรู้พระคัมภีร์มากเข้า พระภิกษุเสวียนจั้งก็รู้สึกว่พระคัมภีร์ที่มีอยู่ในจีนเวลานั้นไม่ค่อยมีความหมายที่ดีพอ เนื้อความแปลได้ไม่ครบถ้วนและตีความไม่ถูกต้อง ท่านสังเกตเห็นว่าแม่คัมภีร์เพียงหนึ่งเล่ม กลับมีคนแปลไปในความหมายที่แตกต่างส่วนใหญ่ เนื้อหามักจะขัดแย้งซึ่งกันและกัน จึงทำให้ท่านได้เดินทางมายังวัดเส้าหลินเพื่อแปลพระคัมภีร์ที่มีอยู่มากตั้งแต่สมัยที่วัดถูกสร้าง แต่ทางวัดได้ขอปฏิเสธรและให้พระถังซัมจั๋งไปส่งคำร้องขอต่อองจักรพรรดิเพื่อขอแปลพระคัมภีร์แต่ถูกปฏิเสธกลับมาต่อมาพระถังซัมจั๋งได้กลับมายื่นคำร้องอีกครั้งเพื่อเข้าสู่วัดเส้าหลินเพื่อแปลพระคัมภีร์ แต่ก็ปฏิเสธอีกรอบ

ภาพที่ 9 พระถังซัมจั๋งหรือภิกษุเสวียนจั้ง

ที่มา : <http://sanyasi95.blogspot.com>

ช่วงปีค.ศ. 670 – 683 วัดเส้าหลินได้รับการสนับสนุนจากราชวงศ์ถังอย่างต่อเนื่องจากจักรพรรดิถังเกาจงโดยที่ท่านจักรพรรดิถังเกาจงได้มาเยือนและสลักป้ายวัดเป็นตัวอักษรสีทอง “少林寺” ที่แสดงถึงชื่อของตัววัด ภาพวาดต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับทางพุทธประวัติรวมถึงอุปกรณ์ในการฝึกวิทยายุทธกังฟู อย่างเช่น ดาบ แผ่นไม้ กระบอง เป็นต้น

(ก) จักรพรรดิถังเกาจง

(ข) พระนางหวู่เจ้อเทียน(บูเซ็กเทียน)

ที่มา : (ก) และ (ข) <https://th.wikipedia.org>

หลังจากที่วัดเส้าหลินได้รับการอุปถัมภ์จากฮ่องเต้ถังไท่จงเรื่อยมาจนถึงยุคจักรพรรดิถังเกาจง วัดได้รับสิทธิพิเศษให้มีกองกำลังของวัด เมื่อราชวงศ์ถังเข้าสู่ยุคของพระนางหวู่เจ้อเทียน (บูเซ็กเทียน) มีการสนับสนุนการเผยแผ่ศาสนาพุทธเป็นอย่างมาก ยุคนี้เป็นความรุ่งเรืองสุดขีดของวัดในการศึกษาพุทธศาสนา พระนางหวู่เจ้อเทียนทรงสร้างอาคารเพิ่มเติมหลายหลัง มีการมอบผ้าไหม เงินและทองให้กับวัดเป็นอย่างมาก ในยุคนั้นมีพระที่เก่งกล้าสามารถมากมาย ที่มีชื่อเสียงโด่งดัง เช่น หลวงจิ้นจิวหยานซึ่งมีชื่อในทำเนียบนักดาราศาสตร์คนสำคัญของโลก และที่นี่เคยเป็นที่พำนักช่วงหนึ่งของพระถังซำจั๋ง หลังจากกลับจากการแสวงบุญในประเทศอินเดียอย่างยาวนาน ในปีต่อมาปี ค.ศ. 684 จักรพรรดิถังเกาจงได้สิ้นพระชนม์และจักรพรรดินีหวู่เจ้อเทียนได้เสด็จมาที่วัดเส้าหลินเพื่อกราบไหว้และทำบุญครั้งใหญ่ให้กับจักรพรรดิถังเกาจง ในช่วงปี ค.ศ. 696 วัดเส้าหลินสร้างเจดีย์เพื่อเป็นเกียรติให้กับจักรพรรดินีหวู่เจ้อเทียนและลูกชายของเธอซึ่งเป็นทายาทแห่งบัลลังก์ที่มีนามว่า หลี่ตัน หรือ สมเด็จพระจักรพรรดิรู่ยง

ภาพที่ 10 เจดีย์ภายในวัดเส้าหลิน

ที่มา : <http://traveljapanblog.com>

วัดเส้าหลินยังเป็นวัดที่มีพระที่มีชื่อเสียงเป็นอย่างมากและมีความสามารถอย่างพระอาจารย์จิวหยานที่ได้เดินทางจากดินแดนทางตะวันตกและมาบูรณะฐานศีลในวัดเส้าหลินในช่วงปี ค.ศ. 704 ซึ่งท่านเป็นถึงนักดาราศาสตร์ นักคณิตศาสตร์รวมถึงยังสามารถแปลพระไตรปิฎกได้เช่นเดียวกัน และมีผลงานเด่นคือ การคิดค้นปฏิทินไทเอน ซึ่งปฏิทินที่ถูกนำมาใช้ในญี่ปุ่นช่วง ค.ศ. 746 – 857 แล้ว ท่านได้เป็นเจ้าของาวาสของวัดในเวลาต่อมา ทำให้วัดเส้าหลินไม่ได้มีชื่อเสียงแค่เรื่องวิทยายุทธ์เพียงอย่างเดียวแต่ยังมีถึงเรื่องการเล่าเรียนถึง คณิตศาสตร์ ดาราศาสตร์ ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ต่างมาเล่าเรียน ทำให้วัดมีชื่อเสียงดังไปทั่วทั้งประเทศจีนและประเทศอื่น ๆ ในช่วง ค.ศ. 707 – 710 ท่านได้เพิ่มตำแหน่งของพระเป็น 10 ตำแหน่งเพื่อง่ายในการจัดการเรื่องต่าง ๆ ในวัดเส้าหลิน เนื่องจากมีศิษยานุศิษย์เป็นจำนวนมาก ในช่วง ค.ศ. 723 จักรพรรดิถังเสวียนจงได้ถวายป้ายชื่อวัดอักษรทองคำให้กับ 2 ป้ายเพื่อเป็นเกียรติให้กับพระอาจารย์จิวหยาน และได้มรณภาพลงในปี ค.ศ. 727

ภาพที่ 11 พระอาจารย์จิวหยาน

ที่มา : <http://www.chinabuddhismencyclopedia.com>

ในปีค.ศ.728 ราชวงศ์ถังได้มีการแกะสลักศิลาจารึกที่เป็นเกียรติคุณให้กับวัดเส้าหลินเพื่อให้คนรุ่นหลังได้จดจำเรื่องราวประวัติศาสตร์ของตัววัด

ภาพที่ 12 ศิลจารึกตั้งแต่สมัยราชวงศ์ถังที่มอบให้ทางวัดเส้าหลิน

ที่มา : <https://commons.wikimedia.org>

เมื่อถึงยุครุ่งเรืองย่อมมียุคที่ตกต่ำของวัดเส้าหลินในราชวงศ์ถัง ในช่วงปี ค.ศ. 845 เป็นช่วงสมัยของจักรพรรดิอุ๋งจางแห่งราชวงศ์ถัง ทรงฝึกฝนลัทธิเต๋า และเชื่อว่าการยกเว้นภาษีพระภิกษุและภิกษุณีทำให้เป็นอภิสิทธิ์ชน ทั้งที่เป็นศาสนาต่างชาติ จึงมีราชโองการบังคับให้พระภิกษุและภิกษุณี รวมถึงบาทหลวงคริสต์นิกายเนสเธอเรียน และลัทธิโซโรอัสเตอร์ ยกทรัพย์สินให้ทางราชการ เว้นแต่จะลาออกไปเป็นฆราวาสและจ่ายภาษี และจำกัดให้วัดมีพระจำพรรษาได้ไม่เกิน 20 รูป เหตุการณ์ในครั้งนั้น ทำให้จำนวนพระภิกษุ ภิกษุณี ลดลงไปกว่า สองแสนรูป วัดวาอารามถูกทำลาย กว่า สี่พันแห่ง และสร้างมหาวิหารใหญ่โตหรูหราขึ้นมากมายเพื่อบูชาเทพเจ้าเต๋า ทำให้วัดเส้าหลินโดนผลกระทบไปในตอนนั้นโดยที่พระในวัดโดนจับสึกแล้วทำให้วัดเส้าหลินโดนเผาทำลายทิ้ง หลังจากรัชสมัยจักรพรรดิอุ๋งจางได้หมดอำนาจวาระ ศาสนาพุทธและวัดเส้าหลินได้กลับมาฟื้นฟูอีกครั้ง

唐 武 宗 像

ภาพที่ 13 จักรพรรดิถังอุ๋งจง

ที่มา : <http://arsramsiyaraya.blogspot.com>

เมื่อจบยุคของราชวงศ์ถัง วัดเส้าหลินได้เจ้าอาวาสรูปใหม่คือพระอาจารย์เปาอันได้เข้ามาเปลี่ยนธรรมเนียมปฏิบัติของพุทธศาสนาไปจากเดิมโดยการฝึกวิชายุทธให้น้อยลงและปฏิบัติ นิกายเซนให้มากขึ้น เนื่องจากคนที่เข้ามาบวชต้องการวิชายุทธกังฟูมากกว่าการตรัสรู้สู่นิพพาน จึงส่งผลให้วิชายุทธมีการเผยแพร่ได้น้อยลงและมีการคัดเลือกพระเส้าหลินในการฝึกวิชายุทธกังฟู

ในช่วง ค.ศ. 1100 ผู้ปกครองแห่งเมืองเต็งเฟิงนามว่า โหลวหยี ส่งคนให้สร้างวิหารที่มีชื่อว่า The First Patriarch Temple (วิหารตักม้อ) ซึ่งตั้งอยู่บนเนินเขาเล็กๆ ที่เชิงเขาอู่ลู่ ห่างจากวัดเส้าหลิน 1.3 กิโลเมตร เพื่อรำลึกถึงปรมาจารย์ตักม้อ

ภาพที่ 14 วิหาร The First Patriarch Temple

ที่มา : <http://www.bytravel.cn/>

ในช่วงปี ค.ศ. 1217 เจ้าอาวาสจื่อหลงได้จัดตั้งโรงยาเพื่อรักษาโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ ให้กับพระเส้าหลินและประชาชนรวมถึงเป็นการรักษาฟรีไม่มีการคิดเงินแต่อย่างใดจากทางวัด

ภาพที่ 15 โรงยาแห่งวัดเส้าหลิน

ที่มา : <http://www.shaolin.org.cn>

จีนในสมัยราชวงศ์หยวนได้มีคำสั่งจากซีโจ้วฮ่งเต้ในการจัดการประชุมครั้งแรกที่วัดเส้าหลินเป็นการประชุมระหว่างศาสนาในการโต้ว่าที่ถกถึงปัญหาของศาสนาพุทธมหายานและลัทธิเต๋าที่ใช้เวลาถึง 13 ปี (ปี ค.ศ. 1245 – 1258) ในการตัดสินว่า ศาสนาใดเหมาะสมแก่การนับถือจากคนจีน ในตอนนั้น พระอาจารย์ฟูยู่ ได้เป็นเจ้าอาวาสในตอนนั้นและท่านเป็นตัวแทนของพุทธศาสนาในการโต้ว่าทีในครั้งนั้นเช่นกัน จนในปี ค.ศ. 1258 ซีโจ้วฮ่งเต้ได้จัดการประชุมครั้งสุดท้ายที่ทะเลาโกรัม ประเทศมองโกเลีย เพื่อถกเถียงเรื่องพุทธศาสนาและลัทธิเต๋า ในฐานะตัวแทนของชุมชนพุทธศาสนา พระอาจารย์ฟูยู่เข้าร่วมการสนทนาและเอาชนะลัทธิเต๋าได้ในที่สุด หลังจากนั้น 2 ปี พระอาจารย์ฟูยู่ได้รับเกียรติจากฮ่องเต้รับตำแหน่งสูงสุดในหมู่พระสงฆ์ในการดูแลพระพุทธศาสนาทั่วประเทศและได้ย้ายพระอาจารย์ฟูยู่ไปเป็นเจ้าอาวาสวัดว่านโซ่วซึ่งอยู่ในเมืองหลวงกรุงปักกิ่ง เพื่อเผยแพร่ศาสนาพุทธมหายานนิกายเซนให้ผู้คนประจักษ์มากขึ้นและเป็นเวลากว่า 14 ปี ที่วัดเส้าหลินได้รับการสนับสนุนจากราชวงศ์หยวนในการสร้างวัดเส้าหลินที่อื่น ๆ ขึ้นมา โดยแบ่งออกเป็น 5 วัด อยู่ที่เมืองเฮอหลิน (เป็นเมืองหลวงของราชวงศ์หยวน), เมืองจีโจ้ว มณฑลเหอเป่ย์, เมืองไท่หยวน มณฑลซานซี, เมืองซีอาน มณฑลส่านซีและฉั่วหยาง มณฑลเหอหนาน พระอาจารย์ฟูยู่จึงกลายเป็นผู้ทำชื่อเสียงให้วัดเป็นอย่างมากในราชวงศ์หยวน และท่านได้มรณภาพในปี ค.ศ. 1275

ภาพที่ 16 พระอาจารย์ฟู่ยู่

ที่มา : <https://terebeess.hu/>

ในช่วงปี ค.ศ. 1327 มีพระญี่ปุ่นมีนามว่า “เงาหยวน” มาที่วัดเส้าหลินและอาศัยอยู่ที่นั่นเป็นเวลา 21 ปี โดยทำหน้าที่เป็น เลขานุการวัดจนไปถึงหัวหน้าผู้อาวุโส เป็นต้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่า มีผู้เลื่อมใสจากประเทศต่าง ๆ เข้ามาในวัดเส้าหลินมากขึ้น

จนวันที่ 26 มีนาคม ค.ศ. 1351 ได้มีกบฏโพกผ้าแดงที่นำโดยยี่โจ้วมาที่วัดเส้าหลินเพื่อมาเผาทำลายวัดเส้าหลินและทำลายพุทธวัตถุต่าง ๆ ให้สิ้น แต่พระคินนาราแห่งวัดเส้าหลินสามารถปราบกบฏด้วยวิทยายุทธกึ่งฟุจันทั้งหลายกบฏและยี่โจ้วหวาดกลัวขวัญเสียแล้วไม่กล้ามายุ่งกับวัดเส้าหลินอีก ไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับชีวประวัติของพระคินนารามากนัก ว่ากันว่าเป็นพระภิกษุพิสดารที่ใช้ไม้เท้าเป็นพ่อครัวของวัดเส้าหลินในสมัยนั้น และจากนั้นก็พบว่า เป็นอวตารของกษัตริย์กินรี พระคินนาราได้รับความเคารพนับถือในฐานะเป็นเทพผู้พิทักษ์วัดเส้าหลิน จึงได้สร้างรูปปั้นพระคินนาราขึ้นเป็นที่ปกปักรักษาวัดเส้าหลินตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน

ภาพที่ 17 พระคินนารา ผู้พิทักษ์วัดเส้าหลิน
ที่มา : <http://www.shaolin.org.cn/>

ในช่วงราชวงศ์หยวนตอนปลาย เป็นช่วงที่บ้านเมืองเกิดความวุ่นวายเป็นอย่างมาก ประชาชนยากจนจากการขูดรีดภาษี เกิดภาวะอดอยาก มีสงครามตลอดเวลาระหว่างกบฏโพกผ้าแดงและราชวงศ์หยวน ปี ค.ศ. 1361 ส่งผลให้วัดเส้าหลินมีพระภิกษุไม่ถึง 20 รูป เนื่องจากบ้านเมืองในสมัยนั้นมีความขัดแย้งและก่อจลาจลอย่างต่อเนื่อง มีสงครามตลอดเวลาระหว่างกบฏและราชวงศ์ รวมถึงภาวะอดอยาก จนในที่สุดราชวงศ์หยวนได้ล่มสลายไป การขูดรีดและการกดขี่ชาวจีน

ใน ค.ศ. 1409 สมัยสมเด็จพระจักรพรรดิหย่งเล่อแห่งราชวงศ์หมิงสร้างพระพุทธรูปหยก เนื่องจากลูกชายคนแรกของเขาเกิดและมอบพระพุทธรูปหยกให้กับวัดเส้าหลิน, วัดชฺยฉานและวัดฝางหวังแสดงให้เห็นถึงชื่อเสียง ต่อมาในปี ค.ศ. 1512 ได้สร้างวิหารเพิ่มในวิหาร The First Patriarch Temple แล้วเปลี่ยนชื่อจากเดิมเป็นวิหาร Lixue Pavilion

ภาพที่ 18 วิหาร Lixue Pavilion แห่งเมืองเต็งเฟิง
ที่มา : <https://www.tripadvisor.com/>

ในช่วงราชวงศ์หมิง วัดเส้าหลินอยู่ในภายใต้การดูแลของราชวงศ์หมิงเป็นอย่างดีโดยมีข้อแม้ในการดูแลโดยการนำพระเส้าหลินที่เก่งด้านวิทยายุทธกังฟูไปร่วมรบกับทหารเพื่อเสริมกำลังทัพของราชวงศ์หมิงให้มีความแข็งแกร่งมากขึ้น เริ่มลดบทบาทในการเคร่งศาสนาลงไปและนิยมในการฝึกวิทยายุทธกังฟูอย่างจริงจัง ในช่วงเดือนพฤศจิกายน ปี ค.ศ. 1522 คนงานเหมืองในเมืองฉิงเสี่ยวมณฑลซานตง ลูกขึ้นก่อกบฏ ทางจักรพรรดิได้ออกคำสั่งให้พระเส้าหลินเดินทางไปปราบจลาจลจนสิ้น ในช่วงปี ค.ศ. 1552 – 1554 พระเส้าหลินมากกว่า 30 รูป ต่อสู้กับโจรสลัดที่มาปล้นเรือสินค้าตามคำสั่งของจักรพรรดิและสิ้นพระชนม์อย่างรุ่งโรจน์ ในปี ค.ศ. 1553 มีพ่อค้าคนหนึ่งชื่อ ฉางเจ้า ได้ลูกขึ้นก่อกบฏในการโค่นล้มราชวงศ์หมิง ทางราชวงศ์หมิงได้ส่งพระเส้าหลิน 50 รูป เดินทางไปปราบกบฏจนกลุ่มฉางเจ้ายอมแพ้ไป

ภาพที่ 19 การปะทะกันระหว่างโจรสลัดกับพระเส้าหลิน

ที่มา : <http://fightland.vice.com/>

ในปี ค.ศ. 1561 นายพลยู ต้าโหยว ที่มีชื่อเสียงอย่างมากในราชวงศ์หมิง มาที่วัดเส้าหลินเพื่อมาเรียนรู้ศิลปะการต่อสู้และเลือกพระจงชิง และ พระฝูฉง พระทั้งสองรูปเชี่ยวชาญเรื่องวิทยายุทธกังฟูเป็นอย่างมาก เพื่อให้กองทัพของนายพลแข็งแกร่งยิ่งขึ้นจึงนำพระทั้งสองรูปไปสอนวิทยายุทธให้กับทหารของนายพลให้มีความร้ายกาจมากขึ้น

แสดงให้เห็นว่าวิทยายุทธกังฟูเริ่มมีชื่อเสียงเป็นอย่างมากเนื่องจากความร้ายกาจที่สามารถปราบกบฏต่าง ๆ ได้ รวมถึงเรื่องราวที่พระเส้าหลินปราบโจรสลัด ทำให้วิทยายุทธกังฟูเป็นสิ่งที่ทำให้ประชาชนรู้จักเป็นชื่อเสียงถึงความน่ากลัวของกังฟู จนถึงขั้นให้ทหารเข้ามาเรียนวิทยายุทธกังฟูเพื่อเสริมเชี่ยวชาญให้กับกองทัพให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น

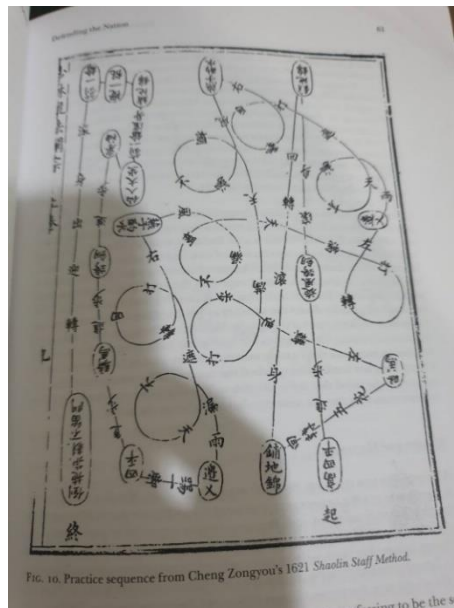
ภาพที่ 20 นายพลยี่ ต้าโหยวผู้สนใจในวิทยายุทธกังฟู
ที่มา : <http://m.qulishi.com/>

ในช่วงราชวงศ์หมิงสามารถฝึกวิทยายุทธกังฟูให้กับฆราวาสได้ โดยในปี ค.ศ.1567 – 1577 นายเจิง จงโหยวได้มาที่วัดเพื่อเรียนรู้ศิลปะการต่อสู้กังฟูและพักที่นั่นเป็นเวลา 10 ปี ในช่วงปลายปีเขาได้เขียนหนังสือประสบการณ์ในการฝึกวิทยายุทธกังฟูตั้งแต่แรกจนถึงปีสุดท้ายในชื่อที่ว่า “Origin of Staff Techniques of Shaolin Temple” เพื่อให้เป็นประสบการณ์และการเตรียมตัวในการเข้าเรียนวิทยายุทธกังฟู

Fig. 1. The "Lifting Sleeve Position" (Gao dā xiú shì) from Cheng Zongyou's *Shaolin Staff Method* (1621). Courtesy of Shanghai Library.

ภาพที่ 21 นายเจิง จงโหยวที่เข้ามาฝึกวิทยายุทธกังฟู
ที่มา : หนังสือ The Shaolin Monastery ของ Meir Shahr

ภาพที่ 22 หนังสือ “Origin of Staff Techniques of Shaolin Temple”

ที่มา : หนังสือ The Shaolin Monastery ของ Meir Shahr

ในปี ค.ศ. 1588 ได้มีการสร้างวิหารขนาดใหญ่อยู่ด้านหลังวิหาร Lixue Pavilion มีชื่อวิหารว่า “Thousand-Bodhisattva Hall” โดยเก็บรูปปั้นพระโพธิสัตว์เป็นรูปปั้นทองเหลืองขนาดใหญ่นั่งบนดอกบัว ประดิษฐานไว้ด้านในเพื่อให้ประชาชนเข้ามากราบไหว้บูชา

ภาพที่ 23 รูปปั้น พระโพธิสัตว์ที่ประดิษฐานอยู่ด้านในวิหารพระโพธิสัตว์พันมือ

ที่มา : <http://www.shaolin.org.cn/>

ในปี ค.ศ. 1609 หยวน ฮงเต่า นักกวีเอกชื่อดังในสมัยราชวงศ์หมิง ได้เข้ามาเยี่ยมเยือนวัดเส้าหลินเพื่อมาชมบรรยากาศภายในวัด แล้วนำไปแต่งเป็นกวีให้จักรพรรดิว่านลี่แห่งราชวงศ์หมิงได้ฟัง หลังจากนั้นต่อมาในช่วงปี ค.ศ. 1613 เฉินหยวนปินเดินทางมาจากหางโจวมาที่วัดเส้าหลินเพื่อเรียนรู้

กั๋งฟู ในปี ค.ศ. 1638 เขาได้เดินทางไปญี่ปุ่นและส่งเสริมศิลปะการต่อสู้กังฟูของเส้าหลินซึ่งทำให้มีอิทธิพลอย่างมากต่อวัดเส้าหลิน ในปี ค.ศ. 1619 วัดเส้าหลินได้สร้างเจดีย์เพื่อความสำเร็จในศิลปะการต่อสู้กังฟู ในช่วงกุมภาพันธ์ ปี ค.ศ. 1622 มีนักภูมิศาสตร์ชื่อดังนามว่า ซู เสี่ยวเคี้ยว มาวัดเส้าหลินเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในสถานที่การเดินทางผ่านของเขา

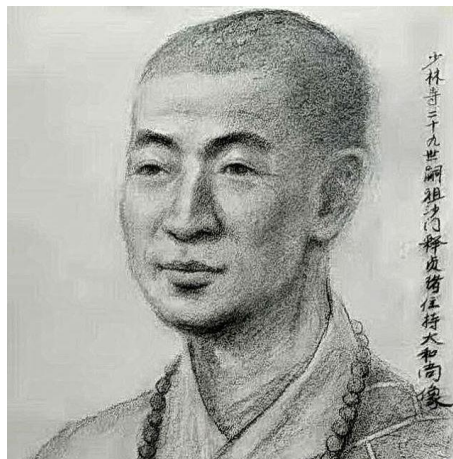

ภาพที่ 24 นักกวีเอกชื่อดังในราชวงศ์หมิง หยวน ฮงเต่า
ที่มา : <https://www.holoong.com/>

ภาพที่ 25 ซู เสี่ยวเคี้ยว นักภูมิศาสตร์ชื่อดังแห่งราชวงศ์หมิง
ที่มา : <https://en.wikipedia.org/>

เมื่อสิ้นสุดยุคแห่งราชวงศ์หมิง ต่อมาคือยุคแห่งราชวงศ์ชิง วัดเส้าหลินยังคงเป็นวัดที่มีชื่อเสียงมาโดยตลอด จนในปี ค.ศ. 1704 จักรพรรดิคังซี ผู้ปกครองที่ยาวนานที่สุดแห่งราชวงศ์ชิง ได้เขียนป้ายวัดใหม่ โดยสลักว่า “shao lin si” (วัดเส้าหลิน) และ “bao shu fang lian” (ต้นไม้ที่มีค่าและกลิ่นหอมของดอกบัว) มอบให้กับวัดเส้าหลินเพื่อเป็นของขวัญของยุคสมัยใหม่อย่าง ราชวงศ์ชิง ในปี ค.ศ. 1735 จักรพรรดิยงเจิ้งแห่งราชวงศ์ชิงได้ทำการการบูรณะวัดอย่างเป็นทางการ เพื่อให้วัดคงอยู่ต่อไป และมีการบูรณะอย่างเนื่อง ในปี ค.ศ. 1775 วิหาร Thousand-Buddisattva Hall (วิหารพระโพธิสัตว์พันมือ) เกิดชำรุดอาคารเสียหายอย่างหนัก ผู้ว่าราชการเมืองเฮอหนาน ชูจี ได้เข้ามารับผิดชอบซ่อมแซมบำรุงจำเสร็จในปีต่อมา ในปี ค.ศ. 1828 ผู้ว่าราชการเมืองเฮอหนาน หยาง กัวเจิน และชาวบ้านช่วยบริจาคเงินกว่า 3700 เหลียง เพื่อเป็นทุนให้วัดเส้าหลินในการซ่อมแซมวัด ปี ค.ศ. 1893 มีการปรับปรุงวิหารพระโพธิสัตว์พันมือ ปี ค.ศ. 1916 มีการปรับปรุงวิหารกีนรี ในช่วงปี ค.ศ. 1911-1920 เมื่อประเทศอยู่ในการจลาจลและโจรเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก เป็นการเข้าสู่ยุคสาธารณรัฐจีนจากการปฏิวัติซินไฮ่ ภายในประเทศมีความขัดแย้งอย่างหนักทางการเมือง มีการจลาจลทั่วทุกที่ วัดเส้าหลินจึงได้จัดตั้งกองกำลังรักษาความปลอดภัยและเจ้าอาวาสเหิงลินทำหน้าที่เป็นหัวหน้ากองบัญชาการในการปราบปรามการจลาจลในครั้งนั้น

ภาพที่ 26 เจ้าอาวาสเหิงลิน หัวหน้ากองบัญชาการในการปราบปรามการจลาจล

ที่มา : <https://gramho.com/>

ต่อมาในปี ค.ศ. 1923 เจ้าอาวาสเหิงลินมรณภาพ รองเจ้าอาวาสเหมียวซิงได้ขึ้นมาเป็นเจ้าอาวาสคนต่อไปรวมถึงตำแหน่งหัวหน้าผู้บัญชาการในการปราบปรามจลาจล กองทัพของนายพล ฎู่ เพ่ย์ฝู เกณฑ์กองกำลังพระวัดเส้าหลินไปเป็นกองกำลังทหารชุดแรกของกองทัพนายพล ฎู่ เพ่ย์ฝู อีก

ด้วย ซึ่งนายพล วู เฟ่ยฝู เข้าร่วมกับกองทัพเป่ย์หยาง ของ นายพลยฺหวิน ซื่อเซ่ ในการปราบจลาจล ประชาชนที่มาต่อต้านรัฐบาล

(ก) เจ้าอาวาสเหมียวซิง

(ข) นายพล วู เฟ่ยฝู

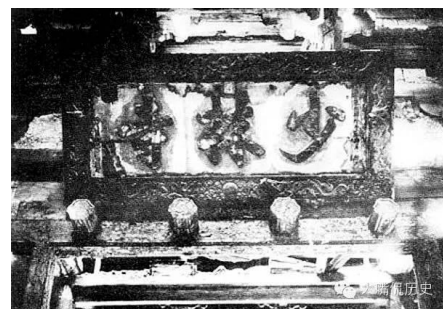
ที่มา : (ก) <http://www.8794.cn/>

(ข) <https://en.wikipedia.org/>

ในวันที่ 15 มีนาคม ค.ศ. 1928 พรรคก๊กมินตั๋งที่นำโดยนายพล ซือ โยวชาน ได้นำกำลังพล มาวางเพลิงวัดเส้าหลินเพียงเพราะ วัดเส้าหลินถูกใช้เป็นศูนย์บัญชาการชั่วคราวจากฝ่ายศัตรูและเมื่อ ไฟมอดลง ได้ทำการยิงปืนใหญ่ซ้ำ เพื่อให้แน่ใจว่าทำลายวัดเส้าหลินจนสิ้น ผลที่ตามมา วิหารดิวงรา จา วิหารพระมหาวิระ โถงต้อนรับ หอระฆัง หอกลอง หอพระคัมภีร์และหอพระไตรปิฎกที่เก็บรักษา ไว้ รวมถึงพงศาวดารจารึกของวัดเส้าหลินที่เป็นแบบไม้ และรูปปั้นต่าง ๆ ทั้งหมดถูกทำลายจนสิ้น

(ก) สภาพวัดก่อนถูกเผาทำลาย

(ข) ป้ายวัดก่อนถูกเผาทำลาย

(ค) ศิลปจารึกก่อนถูกป็นใหญ่

(ง) พระพุทธรูปก่อนถูกเผา

ที่มา : (ก) (ข) (ค) (ง) <http://www.chandao.co.uk/>

ภาพที่ 27 นายพล ชื่อ โยวซาน ผู้เผาทำลายวัดเส้าหลิน

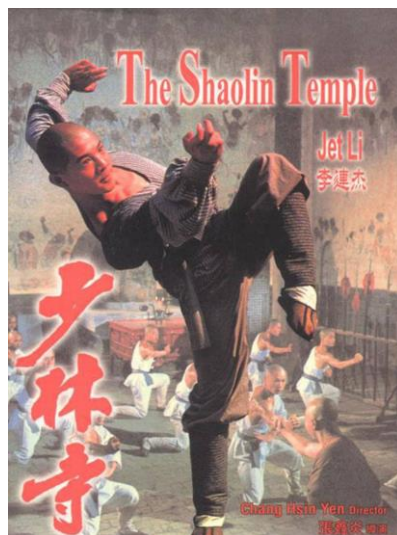
ที่มา : <https://en.wikipedia.org/>

หลังจากถูกเผา ชาวบ้านได้ทำการช่วยเหลือบูรณะวัดเส้าหลินอย่างต่อเนื่อง บางส่วนไม่ถูกทำลายและยังคงอยู่จนถึงปัจจุบัน จนในปี ค.ศ. 1930 โดชิน โช เดินทางมาจากประเทศญี่ปุ่น มาวัดเส้าหลินเพื่อเรียนรู้ศิลปะการต่อสู้กังฟู เมื่อเขาเรียนศิลปะการต่อสู้กังฟูจนเชี่ยวชาญ เขาได้เดินทางกลับไปประเทศตนเองและได้จัดตั้งสหพันธ์โชริจิเคมโปแห่งประเทศไทยญี่ปุ่น โชริจิเคมโป หรือ มวยเส้าหลินญี่ปุ่น คือ ศิลปะการต่อสู้ที่ผสมผสานความเป็นเอกแห่งเอเชีย การต่อสู้นั้นจะมีทั้งแบบอ่อนและแข็ง เป็นการผสมผสานของวิทยายุทธต่าง ๆ เข้าด้วยกันกับนิกายเซน

ภาพที่ 28 โตซิน โซ ผู้จัดตั้งสหพันธ์โชริจิคัมโปแห่งประเทศไทยญี่ปุ่น
ที่มา : <https://en.wikipedia.org/>

ในปี ค.ศ. 1975 มีการบูรณะประตูทางเข้าวัดเหลิน ต่อมาในปี ค.ศ. 1982 มีภาพยนตร์เรื่อง “The Shaolin Temple” ถูกฉายทั้งในและต่างประเทศ ที่นำแสดงโดย เจ็ท ลี ในภาพยนตร์มีการถ่ายฉากต่าง ๆ ภายในบริเวณวัดเส้าหลินจริง มีการแสดงวิทยายุทธกังฟู มีการอ้างถึงกระบวนการต่างๆ ที่มีอยู่จริง กระแสของภาพยนตร์เป็นไปทางบวกอย่างมาก ทำให้ชาวต่างชาติรวมประชาชนคนจีนทั่วประเทศสนใจในวิทยายุทธกังฟูเป็นอย่างมาก

ภาพที่ 29 ภาพยนตร์เรื่อง The Shaolin Temple
ที่มา : <https://www.imdb.com/>

ปี 1983 สภาธุรกิจสาธารณรัฐประชาชนจีนได้ประกาศให้วัดเส้าหลินเป็นวัดสำคัญของชาติ ต่อมาใน ปี ค.ศ. 1988 เดือน มีนาคม ได้มีการจัดตั้ง คณะสงฆ์แห่งกังฟู (Kungfu Monk Corps) เพื่อเป็นการแสดงวิถียุทธกังฟูให้คนทั่วไปได้ดูถึงวิถียุทธต่าง ๆ

ภาพที่ 30 คณะสงฆ์แห่งกังฟู ที่กำลังแสดงวิถียุทธกังฟู
ที่มา : <https://www.thepeninsulaqatar.com/>

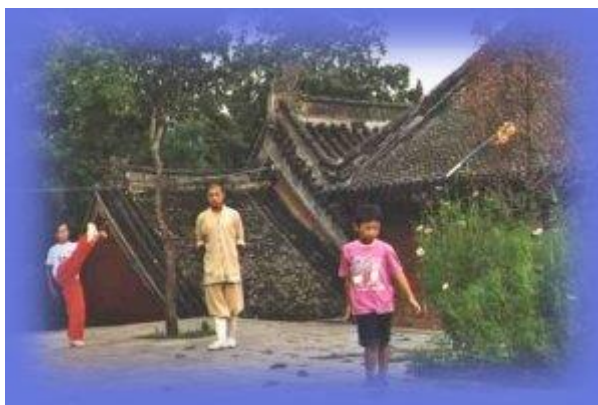
ในปี ค.ศ. 1992 ประกอบไปด้วยเจ้าหน้าที่รัฐของเมืองเจิ้งโจว ประธานสมาคมพระพุทธศาสนาจีนจ้าว ปู้ชู่ ได้เข้ามาเยี่ยมชมและตรวจสอบวัดเส้าหลินและได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่นจากพระสงฆ์ทุกรูปที่วัด

ภาพที่ 31 ประธานสมาคมพุทธศาสนาจีน เจ้า ปู้ชู่
ที่มา : <https://www.discogs.com/>

ต่อมาในปี ค.ศ. 1993 ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ เจ้าอาวาสยงซิน ซึ่งเป็นเจ้าอาวาสคนปัจจุบันของวัดเส้าหลินได้นำคณะผู้แทนแห่งวัดเส้าหลินมาที่ประเทศไต้หวัน ซึ่งครั้งนั้นเป็นครั้งแรกที่คณะผู้แทนชาวพุทธจากจีนแผ่นดินใหญ่ได้มาเยี่ยมเยือนประเทศไต้หวัน หลังจาก 40 ปี ของการแยกทางระหว่าง

ชาวพุทธทั้งสองฝั่งของการแบ่งแยกระหว่าง 2 ประเทศ ต่อมาในวันที่ 30 เม.ย. 1993 ได้ก่อตั้งมูลนิธิ การกุศลแห่งวัดเส้าหลิน เพื่อช่วยเหลือเด็กที่ยากไร้ รวมถึงเด็กที่ไม่มีทุนในการศึกษาเล่าเรียน

ภาพที่ 32 มูลนิธิการกุศลแห่งวัดเส้าหลิน
ที่มา : <http://www.shaolin.org.cn/>

3 ก.ย. 1995 วัดเส้าหลินได้จัดงานครบรอบ 1,500 ปีของวัดเส้าหลิน สำหรับการครบรอบ ครั้งนี้สำนักไปรษณีย์ของรัฐบาลจีนได้ออกแสตมป์เป็นที่ระลึกและสำนักพิมพ์วัฒนธรรมศาสนาตีพิมพ์ “คอลเล็กชันบทความครบรอบ 1,500 ปีการประชุมนานาชาติของวัดเส้าหลิน”

(ก) งานครบรอบ 1500ปีของวัดเส้าหลิน

(ข) แสตมป์เป็นที่ระลึก 1500ปีของวัดเส้าหลิน

ที่มา : (ก) <https://journals.openedition.org/>

(ข) <https://www.pinterest.at/>

ในวันที่ 20 พ.ย. 1996 วิหาร The First Patriarch Temple และ ป่าเจตีย์แห่งวัดเส้าหลิน ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญของประเทศจีน

(ก) ป่าเจดีย์แห่งวัดเส้าหลิน

(ข) วิหาร The First Patriarch

ที่มา : (ก) (ข) <https://shaolin-yuntai.com/>

วัดเส้าหลินมีชื่อเสียงอย่างมากในต่างประเทศ เมื่อได้รับเชิญจากพระราชวังบักกิงแฮมแห่งสหราชอาณาจักร เจ้าอาวาสหย่งซินนำคณะผู้แทนเส้าหลินกังฟูเข้าร่วมในรายการวไรตี้โชว์ปี ค.ศ. 1999 Queen Elizabeth II ได้ให้การต้อนรับเป็นอย่างดีรวมถึงได้พูดคุยถึงเหตุการณ์ดังกล่าวเป็นขั้นตอนสำคัญที่วัฒนธรรมจีนได้เผยแพร่วัฒนธรรมให้เป็นกระแสหลักภายในโลกตะวันตก

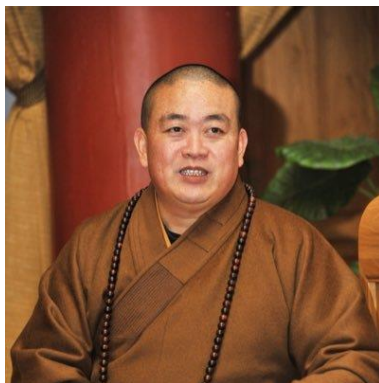

ภาพที่ 33 การต้อนรับของ Queen Elizabeth 2 ต่อเจ้าอาวาสหย่งซิน

ที่มา : <https://www.shaolinusa.us/>

ในช่วงปี ค.ศ. 2000 เป็นต้นมา วัดเส้าหลินได้ส่งคณะสงฆ์เส้าหลินกังฟูทำการแสดงศิลปะการต่อสู้ไปที่ต่าง ๆ ทั่วโลกอย่าง มาเลเซีย เกาหลี ญี่ปุ่น อังกฤษ เลบานอน และประเทศอื่น ๆ อีกหลายประเทศ ให้คนทั่วโลกได้เกิดความสนใจเกี่ยวกับวิทยายุทธกังฟู ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมจีน และเป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุนการท่องเที่ยวในจีน สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาชมวัดเส้าหลินรวมถึงการได้เรียนรู้ศิลปะการต่อสู้ กังฟู

ในปี ค.ศ. 2001 เจ้าอาวาสหย่งซินเข้าร่วมการประชุมสมาคมพระพุทธศาสนาแห่งชาติครั้งที่ 7 ในการประชุม เจ้าอาวาสหย่งซินได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งรองประธานสมาคมพุทธศาสนาจีน

ภาพที่ 34 เจ้าอาวาสหย่งซินได้ดำรงตำแหน่งรองประธานสมาคมพุทธศาสนาจีน
ที่มา : <https://twitter.com/>

ในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 2002 เพื่อป้องกันการสูญหายของศิลปะการต่อสู้เส้าหลินกังฟูที่มานานกว่า 1,500 ปี เจ้าอาวาสหย่งซินได้เริ่มต้นกระบวนการสมัครให้เป็นผลงานแบบ “ผลงานชิ้นเอกของมรดกโลกที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติ” โดย UNESCO ในเดือนเมษายน วันที่ 9 – 12 เมษายน วัดเส้าหลินได้จัดตั้ง “การสอนศิลปะการต่อสู้แก่ชาวต่างชาติ” ที่วัดเส้าหลินเป็นที่แรก เพื่อให้ชาวต่างชาติได้เข้ามาสัมผัสถึงศิลปะการต่อสู้ที่แท้จริงของกังฟู ในปัจจุบันมีการทำค่ายสอนกังฟูไปทั่วโลกและเป็นตอบรับอย่างกับชาวต่างชาติที่สนใจ

ภาพที่ 35 การสอนศิลปะการต่อสู้กังฟูแก่ชาวต่างชาติ
ที่มา : <http://meihuaquanfederation.org/>

วัดเส้าหลินได้เป็นตัวแทนวัฒนธรรมของประเทศ โดยในปี ค.ศ. 2004 ประธานาธิบดี หู จินเทา และคณะสงฆ์เส้าหลินกังฟูนำโดยเจ้าอาวาสหย่งซินเยี่ยมชมเมืองหลวงของบราซิล เซาเปาโล และเข้าร่วมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม “ภูมิปัญญาของจีน” ที่จัดขึ้นโดยสำนักข่าวของสภาแห่งรัฐบราซิล เป็นครั้งแรกที่พระเส้าหลินทำการแสดงในภูมิประเทศ ละตินอเมริกา

ในปี ค.ศ. 2005 วัดเส้าหลินพร้อมกับสหพันธ์องค์กรการกุศลทั่วไปมณฑลเหอหนานได้เริ่ม “โครงการบรรเทาทุกข์แก่เด็กกำพร้า 1,000 คน” และมีการจัดตั้งรายการรับเด็กกำพร้าเข้าวัดเส้าหลิน เพื่อให้วัดเส้าหลินรับเลี้ยงดูแลเด็กกำพร้าทั้งหลาย

ภาพที่ 36 การรับเด็กกำพร้าเข้ามารับเลี้ยงภายในวัดเส้าหลิน

ที่มา : <https://blogs.wsj.com/>

สุดท้ายวิทยาลัยพุทธศิลปะการต่อสู้กังฟูถูกขึ้นทะเบียนเป็น “ผลงานชิ้นเอกของมรดกโลกที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติ” โดย UNESCO ภายในปี 2005

ภาพที่ 37 พระเส้าหลินและตัวแทนจาก UNESCO ที่ประเทศฝรั่งเศส

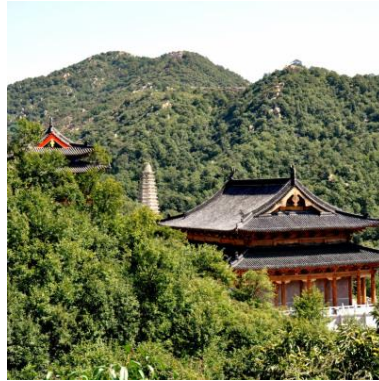
ที่มา : <http://en.people.cn/>

วัดเส้าหลินเป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญทางประวัติศาสตร์แห่งหนึ่งในประเทศจีน ที่ทางรัฐบาลจีนได้ร้องขอต่อองค์กรยูเนสโกให้เป็นมรดกโลก จนในปี ค.ศ. 2009 อธิบดีผู้อำนวยการใหญ่ของยูเนสโกได้เข้ามาตรวจสอบวัดเส้าหลินดูการสาธิตของ “เส้าหลินกังฟู” ซึ่งเป็นโครงการมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้แห่งชาติ นอกจากนี้เธอยังได้เยี่ยมชมการตรวจสอบในอาคารวิหารที่อยู่อาศัยของพระเส้าหลินและปาเจตีย์ จนได้รับการพิจารณาให้เป็นมรดกโลกเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม ค.ศ. 2010 ร่วมกับโบราณสถานอีก 5 แห่งด้วย

วัดเส้าหลินในจีนมีแยกออกเป็นวัดย่อยต่าง ๆ 7 วัด โดยแบ่งออกเป็น

1. วัดเส้าหลินเหนือ

วัดเส้าหลินเหนือ เดิมชื่อ วัดฝาชิง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของภูเขาพานฉาน ในจีเซียง มณฑลเทียนจิน

ภาพที่ 38 วัดเส้าหลินเหนือ

ที่มา : <https://www.fightingartsasia.com/>

2. วัดกงเซียง

วัดกงเซียง เดิมชื่อวัดติงหลิน หรือที่รู้จักกันทั่วไปว่าเป็นวัดซีฉาน เป็นวัดย่อยของวัดเส้าหลิน ในเมืองซานเหมินเซียมณฑลเหอหนาน

ภาพที่ 39 วัดกงเซียง

ที่มา : <http://www.damo.ru/>

3. วัดซินมีเซาฮั่ว

วัดซินมีเซาฮั่วเดิมชื่อวัดอะโซกะ ตั้งอยู่ในใจกลางเมืองเซาฮั่ว ของเมืองซินมี มณฑลเหอหนาน

ภาพที่ 40 วัดซินมีเซาฮั่ว

ที่มา : <https://www.synotrip.com/>

4. วัดเจ็โจวเซียนเฉิง

วัดเจ็โจวเซียนเฉิง เดิมชื่อวัดเปาอัน ตั้งอยู่ในชานเมืองทางใต้ของเจ็โจวซึ่งเป็นเมืองหลวงของมณฑลเหอหนาน

ภาพที่ 41 วัดเจ็โจวเซียนเฉิง

ที่มา : <https://www.trip.com/>

5. วัดฉางชิวกวนยิน

อดีตวัดฉางชิวกวนยิน เคยเป็นหมู่บ้านจางซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกของชื่อเหมียนจง

ภาพที่ 42 วัดฉางชิวกวนยิน

ที่มา : <http://www.damo.ru/>

6. วัดชิงหยางตงหลิน

วัดชิงหยางตงหลิน ตั้งอยู่ในหมู่บ้านชื่อเหอ ในเมืองเจียหยู ห่างจากเมืองชิงหยางประมาณ 20 กิโลเมตรอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้มีแม่น้ำทางตะวันออกเฉียงใต้และเนินเขาทางตะวันตกเฉียงเหนือ

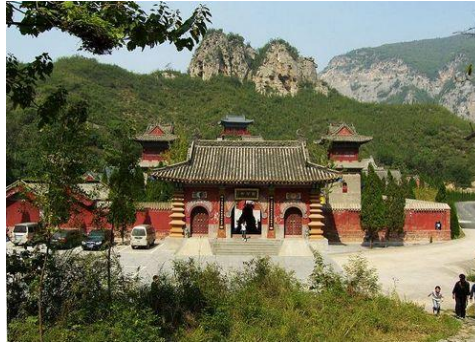

ภาพที่ 43 วัดชิงหยางตงหลิน

ที่มา : <http://www.damo.ru/>

7. วัดกงอ้อฉื่อหยุน

วัดกงอ้อ เป็นวัดย่อยของวัดเส้าหลินตั้งอยู่ในภูเขาชิงหลงซึ่งอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ของเมืองกงอ้อมณฑลเหอหนาน

ภาพที่ 44 วัดกงอ้อฉื่อหยุน

ที่มา : <http://www.damo.ru/>

8. วัดกวนตุเส้าหลิน

วัดเส้าหลินได้ลงนามในข้อตกลงความไว้วางใจกับรัฐบาลของเขตกวนตุ ของเมืองคุนหมิงเพื่อจัดการวัดโบราณสี่แห่งในใจกลางเมืองกวนตุโดยมี วัดเหมียนจ่าน, วัดถู่จู่, วัดฝาดิ่ง และ วัดกวนหยิน ภายใต้ข้อตกลงวัดเส้าหลินจึงได้รวมวัดทั้งสี่ ในฐานะที่เป็นวัดย่อยแห่งแรกของวัดเส้าหลินในตะวันตกเฉียงใต้ของจีน วัดได้รับการเปลี่ยนชื่อเป็น "วัดกวนตุเส้าหลิน"

ภาพที่ 45 วัดกวนตุเส้าหลิน

ที่มา : <http://www.damo.ru/>

วัดเส้าหลินกับโลกธุรกิจ

ปัจจุบันวัดเส้าหลิน มีชื่อเสียงโด่งดังมากที่สุดในประเทศจีนและในต่างประเทศ ได้รับการกล่าวขานในเรื่องของกระบวนท่าวิทยายุทธ เพลงหมัดมวย พลังลมปราณและกังฟูเส้าหลินเป็นอย่างมาก เป็นแหล่งวิชาการต่อสู้และศิลปะการป้องกันตัวที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของจีน ปรากฏชื่อในนิยายกำลังภายในหลายต่อหลายเรื่อง ซึ่งล้วนแต่กล่าวถึงวิชาเพลงหมัดมวย พลังลมปราณและกังฟูเส้าหลินอยู่เสมอ โดยเฉพาะนิยายกำลังภายในของกิมย้ง เช่น มังกรหยก, จอมใจจอมยุทธ์, จิ้งจอกภูเขาหิมะ เป็นต้น ปัจจุบันมีหลวงจีนที่บวชเพื่อศึกษารรณะและกังฟูจำนวน 180 รูป มีหลวงจีน ชื่อ หย่งซิน ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสองค์ปัจจุบัน

วัดเส้าหลินสมัยใหม่ มีลักษณะแตกต่างจากชนบทพุทธนิคมเช่นดั้งเดิมเป็นอย่างมาก จากแหล่งปฏิบัติธรรมชั้นสูง และสถานที่ฝึกฝนกำลังภายใน รวมถึงวิชาการป้องกันตัว ได้กลายเป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวที่ทำรายได้มากมายแห่งหนึ่งของประเทศจีน โดยภายในวัด นอกจากจะมีการโชว์ท่าทางและลีลาของพระนักกังฟูแล้ว ยังมีบริการขายของที่ระลึกต่าง ๆ เช่น ชุดหลวงจีน, อาวุธ, คู่มือฝึกกังฟู, ที่เก็บแผ่นซีดี รวมถึงมีรถออล์ฟไว้คอยบริการนักท่องเที่ยวที่เหนื่อยล้าจากการเดินทางเที่ยวชม วัดอีกด้วย

วัดเส้าหลินมีการเปิดโรงเรียนสอนกังฟูต่าง ๆ ทั่วโลกซึ่งอยู่ภายใต้ บริษัทวัดเส้าหลิน โดยทำการสอนวิทยายุทธกังฟูวัดเส้าหลินอย่างถูกต้องตามตำราของกังฟูแท้ๆ ซึ่งวัดเส้าหลินจะมีการฝึกกังฟูตลอดทั้งปี ในแต่ละปี จะมีเดือนที่รับนักเรียนใหม่เข้ามา แต่รับเข้ามาอย่างมีจำกัดจึงทำให้เกิดโรงเรียนสอนกังฟูภายในวัด เป็นสิ่งที่ทำให้สามารถรองรับคนอยากฝึกได้จริง รวมถึงโรงเรียนต่าง ๆ ยังเปิดรับเด็กกำพร้าเข้ามาเรียนไม่เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ

วัดเส้าหลินในปัจจุบันหลังเปลี่ยนเป็นพุทธพาณิชย์แบบเต็มตัว มีการก่อตั้ง “บริษัทเส้าหลิน” และมีการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์, การนำสิ่งอำนวยความสะดวกและเทคโนโลยีต่าง ๆ เข้าไปใช้ในวัดมากขึ้น รวมถึงการจดลิขสิทธิ์เครื่องหมายการค้าชื่อ “เส้าหลิน” และ “วัดเส้าหลิน”

ยอดรายได้รวมทั้งหมดของวัดเส้าหลินนั้น มีมูลค่าต้องเป็นตัวเลขที่อยู่ในระดับที่สูงมาก เพราะเพียงการรับนักท่องเที่ยวในแต่ละปีสูงมาก, การออกแสดงโชว์กำลังภายในและวิทยายุทธทั่วโลก รวมถึงการขายลิขสิทธิ์ เฟรนไชส์ ในเวลาที่มีคนนำวัดเส้าหลินไปทำเป็นภาพยนตร์ เพียงเท่านั้นก็น่าจะพอจำกัดความได้ว่า รายได้ของวัดเส้าหลินนั้นต้องมีอยู่ในระดับที่เรียกได้ว่า “มหาศาล”

อย่างไรก็ตาม 'บริษัทวัดเส้าหลิน' มีการเจริญเติบโตไปอย่างต่อเนื่อง ถึงแม้ว่าจะโดนคนจีนในประเทศวิพากษ์วิจารณ์อย่างหนักก็ตามเกี่ยวกับการเปลี่ยนจากวัดพุทธมหายานแบบเดิมมาเป็นแบบวัดพุทธพาณิชย์ โดยเจ้าอาวาสชื่อ หย่งซิน เคยให้สัมภาษณ์ถึงข้อครหาต่าง ๆ ว่า ทุนนิยม, อุตสาหกรรม หรืออะไรก็ตามที่ใครต่อใครจะนิยามนั้น เป็นเพียงบันไดที่เชื่อมต่อความเป็น 'เซ็น' กับโลกภายนอกเท่านั้น ซึ่งความเปลี่ยนแปลงของวัดเส้าหลินนั้น เป็นไปเพื่อให้คนภายนอกหันมาสนใจกับหลักการแห่ง 'พุทธะ' มากขึ้นเท่านั้น

ภาพที่ 46 วัดเส้าหลินในปัจจุบัน

ที่มา : <https://en.wikipedia.org/>

ประวัติความเป็นมาของศิลปะการต่อสู้แบบกังฟูเส้าหลิน

ประวัติความเป็นมาของศิลปะการต่อสู้แบบกังฟู ซึ่งมีรากฐานการบริหารร่างกายแบบโยคะที่ ท่านโพธิธรรมหรือปรมาจารย์ตั๊กม้อได้นำมาเผยแพร่ที่วัดเส้าหลิน ผสมผสานกับปรัชญาขงจื้อของจีน คำว่า กังฟู ในภาษาจีนกลางใช้คำว่า “กู่ชู่” และเมื่อมีการแพร่ขยายออกไปจึงกลายเป็น "กังฟู" กังฟูที่ปรมาจารย์ตั๊กม้อสอนนั้น ท่านสอนเพื่อเพิ่มความแข็งแกร่งของกล้ามเนื้อและกระดูก ทำให้สามารถทนความหนาว สามารถปกป้องตนเองจากสัตว์ป่าได้เนื่องจากเทือกเขาชางซานเป็นป่าและนั่งสมาธิได้นาน ๆ ตามวิถีแห่งเซน

วิชากังฟูในยุคแรก เริ่มจากกระบวนท่าพื้น ๆ ตามลีลาของสรรพสัตว์ที่พบเห็นในป่า เช่น เสือ ดึงเอาลักษณะท่าทางในการล่าเหยื่อ กวาง ที่ดึงเอาลักษณะท่วงท่าในการเดิน ลิง ดึงเอาลักษณะเฉพาะในการเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็ว นก ดึงเอาลักษณะเฉพาะในการลอยตัวในอากาศ หมี ดึงเอาลักษณะเฉพาะของความแข็งแรง บิกบินในการต่อสู้ ท่วงท่าเหล่านี้ ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องสู่กระบวนท่าอื่น ๆ เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ

ดังนั้น หลังจากดักมือถ่ายทอดวิชากังฟูให้กับหลวงจีนควบคู่กับการปฏิบัติธรรม กิจวัตรประจำวัน ทำสมาธิสวดมนต์ตอนเช้าแล้ว หลวงจีนวัดเส้าหลินทุกรูปต่างฝึกฝนร่างกายให้แข็งแรงด้วยการรำมวยจีน และฝึกกังฟูมายาวนานสืบมาจนถึงปัจจุบัน การฝึกของหลวงจีนเริ่มฝึกในช่วงเช้านี้ของแต่ละวัน ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมงในการศึกษาพระธรรม ในขณะที่เดียวกันใช้เวลา 2 ชั่วโมงในตอนเช้า และ 2 ชั่วโมงในตอนบ่ายฝึกกังฟูโดยคงรูปแบบกระบวนท่าต่าง ๆ จากวัฒนธรรมเดิมของเส้าหลิน จากประวัติที่บันทึกกระบวนท่าทั้งหมด 708 ชุด ทุกรูปต้องเรียนและฝึกวิชาขั้นพื้นฐานคือเพลงหมัดของวัดเส้าหลิน จากนั้น หลวงจีนแต่ละคนอาจจะเลือกฝึกเพียงบางกระบวนท่า

ในส่วนของเพลงหมัดมวย ยังคงเอกลักษณ์สำคัญที่ดัดแปลงมาจากท่วงท่าของสัตว์นานาชนิด หลากหลายรูปแบบ กระบวนท่าที่เราเห็นมีการนำมาถ่ายทอด คือ เพลงหมัดพยัคฆ์ เพลงมวยเหยี่ยว เพลงหมัดตึกแต่นสวดมนต์ เพลงหมัดกระเรียนขาว เพลงหมัดเสือดาว เพลงหมัดราชสีห์ ฯลฯ การฝึกเพลงหมัดมวยนั้น จะได้ทั้งพลังกำลังทางกาย และความสงบทางใจประสานกัน

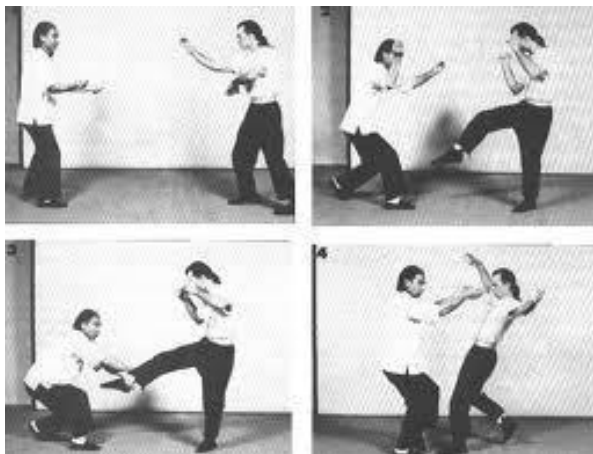
การฝึกกังฟูในสภาพที่หนาวเหน็บท่ามกลางหิมะ เป็นหนึ่งในกิจกรรมปกติของหลวงจีน ความยากลำบากในการฝึกฝน ถือเป็นการบ่มเพาะจิตใจและร่างกายให้แข็งแรง การนั่งทำสมาธิท่ามกลางหิมะ ถือเป็นการฝึกบำเพ็ญตบะแบบหนึ่ง ตามวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมของชาววัดเส้าหลิน

ถ้าหลวงจีนรูปใดมาทำสมาธิสาย หรือไม่มาทำสมาธิ จะถูกลงโทษโดยการให้นั่งคุกเข่าบนพื้นที่เต็มไปด้วยหิมะ จนกว่าจะหมดรูป 1 ดอก

ภาพที่ 47 กระบวนท่ากังฟูรูปแบบเสือ

ที่มา : <https://pantip.com/>

ภาพที่ 48 กระบวนท่ากังฟูรูปแบบต๊กแต่น
ที่มา : <https://pantip.com/>

ประโยชน์ของกังฟู

1. ใช้ในการป้องกันตัว

ผู้ฝึกกังฟูนอกจากจะได้มีร่างกายที่แข็งแรง สุขภาพที่ดีแล้วนั้น กังฟูยังเป็นศิลปะการป้องกันตัวของจีน ที่สามารถใช้ได้จริงเพื่อป้องกันอันตรายที่จะเกิดแก่ผู้ฝึกได้อีกด้วย

2. ทำให้ร่างกายแข็งแรง

การฝึกกังฟูต้องอาศัยการเคลื่อนไหวและความยืดหยุ่นของกล้ามเนื้อทุกส่วนของร่างกาย นำรวมกับทักษะการทรงตัว ทำให้ร่างกายของผู้ฝึกกระชับ และมีรูปร่างที่ดีขึ้น

3. ฝึกสมาธิและความอดทน

เนื่องจากการฝึกกังฟูต้องอาศัยสมาธิในการกำหนดลมหายใจ และต้องจดจ่ออยู่กับกระบวนท่าที่ใช้ในการทรงตัว และต้องอาศัยความต่อเนื่องเพื่อช่วยให้การฝึกกังฟูมีประสิทธิภาพ ทำให้ร่างกายได้ฝึกฝนอย่างถูกต้องและต่อเนื่อง ดังนั้นกังฟูเป็นส่วนช่วยให้ผู้ฝึกได้มีสมาธิและความอดทนมากขึ้นอีกด้วย

4. ช่วยขัดเกลาจิตใจ ปลุกฝังจิตสำนึกที่ดี

การฝึกกังฟูมีผลต่อการขัดเกลาจิตใจของผู้ฝึก เนื่องจากการฝึกกังฟูนั้นต้องมีการปฏิบัติความคำสอนของชาวจีนโบราณที่ว่า “ก่อนการฝึกศิลปะ ต้องฝึกมารยาท ก่อนการฝึกยุทธ ต้องฝึกคุณธรรม”

ดังนั้นการเรียนกังฟูจึงมักสอดแทรกไปด้วยเนื้อหาแห่งคุณธรรม และจริยธรรม ชัดเกล้าให้ผู้ฝึกกังฟูเป็นคนมีจิตใจที่ดี นำวิชากังฟูไปใช้ช่วยเหลือตนเองและสังคม

บทบาทสำคัญของกังฟูที่มีต่อสังคมตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

ในประเทศจีน กังฟูเส้าหลินมีชื่อเสียงเป็นอย่างมาก กังฟูที่ถือปฏิบัติกันในจีน ล้วนมีกำเนิดมาจากเส้าหลินทั้งสิ้น รวมถึงเพลงหมัดมวยที่คุ้นตากันดีตามที่ปรากฏในภาพยนตร์กำลังภายในของจีน หลายต่อหลายเรื่อง วรรณคดีต่างๆ อย่างไท่เก๊ก ฮารินจิเค็มโป มวยยงซุน ปากัว สิ่งอื่น ล้วนเป็นสิ่งที่ต่อยอดมาจากกังฟูเส้าหลินทั้งสิ้น วิทยายุทธหรือกังฟูเป็นส่วนประกอบสำคัญของวัฒนธรรมอันยิ่งใหญ่ที่มีเอกลักษณ์ของจีนที่สืบทอดจากสมัยโบราณของจีน

ในสมัยราชวงศ์ซ่งและโจว เมื่อเทคโนโลยีการถลุงสัมฤทธิ์ได้พัฒนาก้าวหน้าไป อารูธต่าง ๆ เช่น หอก ขวาน มีดและดาบทยอยกันปรากฏตัวขึ้น พร้อมกันนั้น คนโบราณก็เริ่มฝึกวิธีการใช้อาวุธดังกล่าว โดยกำหนดฝีมือการผ่า รัน แวง ฟันและท่าโจมตีอื่น ๆ ในสมัยนั้นก็มีการแข่งขันวิทยายุทธ "สื่อจี้" หนังสือประวัติศาสตร์เล่มยิ่งใหญ่ของจีนบันทึกไว้ว่า กษัตริย์เจี๋ยของราชวงศ์เซี่ย กษัตริย์โจ้วของราชวงศ์ซ่ง ซึ่งเป็นพระราชที่มีชื่อเสียงในประวัติศาสตร์จีน 2 พระองค์ ล้วนเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านเทคนิคการต่อสู้ สมัยขุนขิวจั้นกั๋วเป็นยุคสมัยที่เปี่ยมไปด้วยศึกสงครามต่าง ๆ 7 ก็ที่มีกำลังเข้มแข็งเกรียงไกรต่างฝ่ายต่างสู้รบเช่นชากันเพื่อผนวกที่ดินของก๊กอื่นและช่วงชิงความเป็นใหญ่ ทักษะตีรันฟันแทงของวิทยายุทธจึงได้รับการความสนใจและพัฒนาอย่างรวดเร็วในหมู่ขุนทหารและประชาชน ความนิยมการถลุงเหล็ก ทำให้อาวุธเหล็กมีรูปหลากหลายและคุณภาพดียิ่งขึ้น ทหารมาซึ่งเป็นทหารใหม่จึงมีความสามารถในการสู้รบสูงขึ้น ก๊กต่าง ๆ ก็จัดการแข่งขันวิทยายุทธบ่อย ๆ คนร่วมแข่งให้ความสำคัญต่อทักษะการโจมตีและป้องกัน วิธีการสู้ก็มีท่าโจมตี ท่าป้องกัน ท่าตั้งแล้วตีกลับและท่าแกลังทำเป็นโจมตี ฯลฯ

สมัยราชวงศ์ฮั่นเป็นสมัยที่วิทยายุทธพัฒนาอย่างมากยุคหนึ่ง เมื่อจัดงานเลี้ยงในพระราชวัง มักจะมีการแสดงฟันดาบ รันมีด เล่นหอก ทั้งเดี่ยวและคู่ จนวิทยายุทธค่อยๆ พัฒนาเป็นกีฬาใหม่ชุดหนึ่ง ขนชั้นปกครองที่นำโดยจักรพรรดิให้ความสำคัญต่อวิชามวยและการแข่งขันวิชามวย ราชสำนักฮั่นยังกำหนดให้การสอบวิชามวยเป็นการคัดเลือกขุนศึกระดับต่าง ๆ นอกจากมีวิชามวยใช้ประโยชน์ในการป้องกันตัวฆ่าศัตรูและเอาชนะในการต่อสู้แล้ว ยังมีมวยบางท่าพัฒนาจากการเลียนแบบกิริยาของสัตว์ อย่างเช่น "มวยท่าลิง" "มวยท่าต๊กแตนตำข้าว" และ "ท่าสัตว์ปีก 5 ชนิด" สู้ได้เล่นได้ เป็นวิธีการ

ออกกำลังกายที่งดงามนำดูของมนุษย์ ขณะนี้ หนังสือด้านวิทยายุทธก็มีมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด โดยจะบรรยาย"วิธีการโจมตีและป้องกัน"โดยเฉพาะ

ในสมัยราชวงศ์สุยกับราชวงศ์ถัง เศรษฐกิจของสังคมศักดินาที่เจริญรุ่งเรืองส่งเสริมให้วิทยายุทธของจีนพัฒนารุดหน้าไปอีกระดับหนึ่ง ข้อนี้สรุปได้จากการที่ราชสำนักถึงกำหนด"ระบอบอยู่จิว"ขึ้นเป็นการจัดสอบวิทยายุทธเพื่อดำรงตำแหน่ง"จิวเหริน" ข้าราชการฝ่ายปุนระดับสูง นับได้ว่า เป็นนโยบายที่ส่งเสริมกระแสฝึกวิทยายุทธในราชสำนักและหมู่ประชาชน วัดเส้าหลินที่เริ่มเผยชื่อในด้านกังฟูหรือวิทยายุทธเมื่อปลายราชวงศ์สุย เคยสร้างคุณความดีอันใหญ่หลวงเพราะช่วยเหลือหมินเจ้าชายทรงพระปรีชาสามารถกวาดล้างอิทธิพลแบ่งแยกอำนาจ หลังจากหลี่สื่อหมินประกาศตนเป็นจักรพรรดิแล้ว ก็โปรดให้วัดเส้าหลินจัดค่ายทหาร ก่อตั้งกองทัพพระเส้าหลินที่เป็นอิสระชนชั้นเจ้านาย วัดเส้าหลินจึงได้มีชื่อเสียงโด่งดังยิ่งขึ้นแต่นั้นมา กองทัพพระเส้าหลินเคยมีกำลังกว่า 2000 คน ซึ่งแต่ละคนมีฝีมือกังฟูสุดยอด แม้พระเส้าหลินสู้กับ 10 คนพร้อมกัน ก็จะชัยชนะได้ การฝึกกังฟูหรือวิทยายุทธจึงกลายเป็นกระแสทางสังคมที่ได้รับความนิยมมาก สิ่งที่น่าสนใจคือ ทหารนิยมใช้มีดแทนดาบ ส่วนปัญญาชนชอบแขวนดาบสวยงามตรงเอว ดาบตรงเอวเป็นสัญลักษณ์แห่งชื่อเสียง คุณธรรมและฐานะสังคมของสุภาพบุรุษในสมัยโบราณ

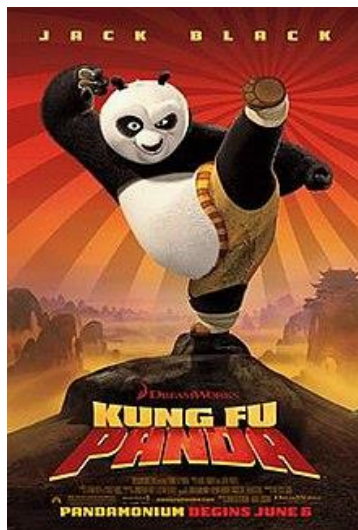
เส้าหลินในช่วงศตวรรษที่ 19-20 เส้าหลินได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมจีนจากชื่อเสียงที่มีมาตลอด 1,500 ปี รัฐบาลจีนให้การสนับสนุนกับวิทยายุทธกังฟูรวมถึงวัดเส้าหลินมาโดยตลอด กังฟูได้ถูกใช้ในวงการภาพยนตร์บ่อยครั้ง จนทำให้ชื่อเสียงของกังฟูเป็นที่รู้จักกว้างขวางอย่างภาพยนตร์เรื่อง The Shaolin Temple ที่นำแสดงโดย เจ็ท ลี The Shaolin Soccer และ Kung Fu Hustle ที่กำกับและแสดงโดย โจว ฉิงฉือ และมีทั้งการ์ตูนอนิเมชันของดิสนีย์คอนิเมชันอย่าง Kung Fu Panda ที่สามารถดึงกระแสของกังฟูได้ดีอย่างมากจากผู้ใหญ่และเด็กจากต่างชาติได้เข้ามาฝึกกังฟูที่วัดเส้าหลินหรือโรงเรียนต่างๆที่สอนวิทยายุทธ กังฟูยังถูกใช้เป็นการแสดงจากพระเส้าหลินเพื่อการกุศลให้กับเด็กยากไร้ภายในประเทศ กังฟูยังถูกยกย่องจากยูเนสโก "เป็นสิ่งล้ำค่าที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติ" ในวงการกีฬายังมีวิทยายุทธกังฟูเข้ามาเกี่ยวข้องกับพระเส้าหลินจากวัดเส้าหลินได้เข้าร่วมการแข่งขัน wu lin feng ซึ่งเป็นการแข่งขันมวยแบบ K1 พระเส้าหลินรูปนี้มีนามว่า อี้หลง เขาได้เข้ามาสมัครเพื่ออยากให้วิทยายุทธกังฟูเป็นที่รู้จักรวมถึงวิทยายุทธนี้จะแพ้วิทยายุทธใดในโลก จึงทำให้กังฟูในจีนมีชื่อเสียงในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา เนื่องจากกระแสสังคมที่ให้ความสำคัญตลอดเวลาจากทั่วโลก กังฟูยังคงมีอยู่หากถูกทำให้อยู่ในกระแสของสังคมต่อไป

(ก) นักเตะเสียวลี่มัย

(ข) คนเล็กหมัดเทวดา

(ค) กังฟูแพนด้า

(ง) อี๋หลงพระเส้าหลินที่เข้าวงการต่อยมวย

ที่มา : (ก) <https://play-hd.com/>

(ข) <https://th.wikipedia.org/>

(ค) <https://en.wikipedia.org/>

(ง) <http://iron-fist.org/>

สรุป

จุดเริ่มต้นของวัดเส้าหลิน เกิดจากการเข้ามาเผยแผ่ศาสนาพุทธมหายานโดยพระอาจารย์ปาถัวจากประเทศอินเดียในปี ค.ศ.495 พระอาจารย์ปาถัวพร้อมคณะสงฆ์ได้ร่วมกันสร้างวัดเพื่อเป็นที่ประดิษฐานให้ผู้คนได้กราบไหว้และเผยแผ่ศาสนาพุทธมหายาน หลังจากพระอาจารย์ปาถัวมรณภาพลง ความเจริญของวัดเส้าหลินก็ค่อยๆ เสื่อมถอยลงตามลำดับ จนกระทั่งวัดเส้าหลินกลับมามีชื่อเสียงขึ้นอีกครั้งในช่วงปี ค.ศ.527 โดยปรมาจารย์ต๊กม้อ หรือ พระโพธิธรรมซึ่งเป็นพระภิกษุชาวอินเดีย ได้เดินทางมาเพื่อเผยแผ่หลักธรรมพุทธศาสนานิกายชยานะ (นิกายเซน) เข้ามาอาศัยที่วัดเป็นที่พักพิง พระโพธิธรรมได้เผยแผ่วิชาวิทยายุทธให้แก่พระลูกวัดเพื่อให้พระที่วัดสามารถนั่งสมาธิและทนต่ออากาศหนาวได้รวมถึงภัยอันตรายจากสัตว์ป่าต่าง ๆ บนภูเขา วัดเส้าหลินยังคงมีบทบาทต่าง ๆ ต่อประเทศจีนในแต่ละยุคสมัยด้วยกัน พระเส้าหลินเคยช่วยชีวิตจักรพรรดิถังเกาจางไว้ได้และทำให้วัดได้รับอุปถัมภ์มาโดยตลอด

วัดเส้าหลินเมื่อมีจุดสูงสุดย่อมมีจุดตกต่ำ วัดเส้าหลินถูกเผาและทำลายหลายรอบด้วยกันจากการนับถือศาสนาอื่นที่มากกว่าทำให้จักรพรรดิทำลายศาสนาพุทธทั้งจนสิ้นซึ่งผลกระทบต่อวัดเส้าหลินโดยตรง หรือจากการกบฏ รวมถึงการกวาดล้างวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมในช่วงยุคสาธารณรัฐจีน ทำให้วัดล้างรวมถึงจับพระศิกเป็นฆราวาสถึงแม้ว่าวัดเส้าหลินจะถูกเผาทำลาย แต่ยังคงมีอยู่เนื่องจากมีผู้คนเลื่อมใสและศรัทธาเป็นอย่างมากทำให้เกิดการบูรณะอยู่ตลอด รวมถึง มีการบริจาคของและปัจจัยให้กับวัดอยู่ตลอด มีการสนับสนุนจากทางรัฐบาลจีนและผู้นำท้องถิ่นในการบูรณะอย่างต่อเนื่อง ในปัจจุบันวัดเส้าหลินและพระลูกวัดได้เป็นส่วนหนึ่งของตัวแทนทางวัฒนธรรมในการการเผยแผ่วัฒนธรรมแลกเปลี่ยนกับชาติอื่น ๆ วัดเส้าหลินได้รับรองจากองค์การยูเนสโกให้เป็นมรดกโลกทางวัฒนธรรม ในวันที่ 1 สิงหาคม ค.ศ.2010 และวัดเส้าหลินเป็นวัดแรกแห่งนิกายเซน พระวัดเส้าหลินสร้างวิทยายุทธกังฟู จนมีชื่อเสียงไปทั่วโลก ได้รับการยกย่องว่า เป็นแหล่งกังฟูเส้าหลิน และศิลปะการป้องกันตัวที่ยิ่งใหญ่ของจีน วัดเส้าหลินได้เปลี่ยนเป็นวัดพุทธพาณิชย์เต็มตัวเพื่อเป็นการกุศลให้กับเด็กกำพร้าในเมืองเฮอหนาน รวมถึงมีการจัดตั้ง บริษัทวัดเส้าหลิน เพื่อแสดงวิทยุทธกังฟูจากพระเส้าหลิน รวมถึงการสร้างโรงเรียนต่าง ๆ ทั่วโลก

วัดเส้าหลินมีจุดเด่นที่ผู้คนทั่วโลกสนใจ คือ “วิทยายุทธกังฟูเส้าหลิน” ซึ่งจุดกำเนิดจากพระโพธิธรรมที่ได้คิดกระบวนท่าต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างกล้ามเนื้อและกระดูกให้กับพระลูกวัดได้ทนความหนาวและสามารถนั่งสมาธิได้นาน ๆ เป็นวรยุทธ์ที่สามารถปกป้องภัยอันตรายจากสัตว์ป่าได้

วิทายุทธกัณฑ์ฟูเส้าหลินในปัจจุบัน ชาววาสนคนทั่วไปสามารถเรียนได้ปกติ ไม่จำเป็นต้องเป็นพระ และทำให้ชาวต่างชาติต่างสนใจถึงศิลปะการต่อสู้การป้องกันตัวของวัดเส้าหลิน มีทั้งการนำไปเสนอในรูปแบบของภาพยนตร์ต่าง ๆ วิทายุทธกัณฑ์ฟูเส้าหลินได้รับการรับรองจากองค์การยูเนสโกเป็น ผลงานทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติ และยังคงอยู่ในกระแสสังคมแบบนี้ต่อไป

บรรณานุกรม

เอกสารภาษาอังกฤษ

- Meir Shahr. (2008). **The Shaolin Monastery**. Honolulu, Hawaii. University of Hawai'i.
- Tian Wenlin. (2011). **The Protection and Development Research of Shaolin Martial Art' Cultural Space**. Berlin, Germany. Heidelberg university. Accessed February 27, 2020. Available from <https://www.researchgate.net/>
- Tracey W Tsang. (2008). **Health benefits of Kung Fu: A systematic review**. Journal of Sports Sciences. Volume 26. Issue 12 2008. Pages 1249-1267. Accessed February 27, 2020. Available from <https://www.researchgate.net/>
- Xiaoyan Su. (2016). **Reconstruction of Tradition: Modernity, Tourism and Shaolin Martial Arts in the Shaolin Scenic Area, China**. The International Journal of the History of Sport. Volume 33. Issue 9 2016. Pages 934-950. Accessed February 23, 2020. Available from <https://www.researchgate.net/>
- Ying Zi. (1981). **Shaolin Kung-fu**. Hong Kong, Kingsway International Publications Ltd.

ข้อมูลจากเว็บไซต์

- Silverfang. (2557). **วัดเส้าหลิน และต้นกำเนิดวิชากังฟูอันเลื่องชื่อ**. เข้าถึงเมื่อ 9 พฤศจิกายน 2561. เข้าถึงได้จาก <https://www.online-station.net/movie/view/77133>
- ผู้รักกังฟู. (2560). **ประโยชน์ของกังฟู**. เข้าถึงเมื่อ 12 กุมภาพันธ์ 2562. เข้าถึงได้จาก <https://www.choicedd.com/travel-info/>

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นายเจษฎา เนตรโพธิ์แก้ว
วันเกิด	20 พฤศจิกายน พ.ศ.2540
ที่อยู่	97 หมู่ 3 ตำบลคลองใหม่ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม 73110
หมายเลขโทรศัพท์	095-5697279
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นถึงมัธยมศึกษาตอนปลายจาก โรงเรียนนาคประสิทธิ์ จังหวัดนครปฐม สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ สาขาเอเชียศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม

แบบโอนลิขสิทธิ์บทความวิจัย

เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ข้าพเจ้า	นายเจษฎา เนตรโพธิ์แก้ว
นักเรียนศึกษาชั้นปี 4	วิชาเอกเอเชียศึกษา ภาษาจีน
ชื่อสารพนธ์	ประวัติความเป็นมาของวัดเส้าหลินและศิลปะการต่อสู้ กังฟู (ค.ศ. 495 ถึงปัจจุบัน)
ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	อาจารย์ ดร. พิภู บุซบก
ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้	97/71 หมู่ 3 ตำบลคลองใหม่ อำเภอสามพราน จังหวัด นครปฐม 73110
หมายเลขโทรศัพท์	095-5697279

ลิขสิทธิ์ของบทความวิจัยอันเป็นผลมาจากการศึกษาเล่าเรียน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรระดับปริญญาบัณฑิต ข้าพเจ้ายินดีโอนลิขสิทธิ์ตามมาตรา 17 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 เป็นของคณะอักษรศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยมีกำหนดตลอดอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์

ลงนามผู้โอน.....

(นายเจษฎา เนตรโพธิ์แก้ว)

ลงนามผู้รับโอน.....

(.....)